

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Augustinianum Systema De Gratia Ab Iniqua Bajani, Et
Janseniani Erroris Insimulatione Vindicatum, Sive
Refutatio Librorum Quorum Titulus Bajanismus, Et
Jansenismus Redivivi In Scriptis PP. FF. ...**

Bellelli, Fulgenzio

Monachii [u.a.], 1749

Index Rerum, Et Materiarium, In Decimo Hoc Libro Contentarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-83741](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-83741)

) o (

INDEX
RERUM, ET MATERIARUM,
IN
DECIMO HOC LIBRO CONTENTARUM.

NB. *Primus numerus sub Lit. P. Denotat paginam. Alter sub Lit. N. Significat Numerum Marginalem.*

A.

Academia: an, & in quo sensu Berti neget gratiam sufficientem dari? d. 4. p. 29. n. 14. quòd id non faciat in sensu Jansenii, probatur ex Academia Lovanensi. d. 4. p. 32. n. 19.

Adamus, & Angeli in statu naturæ integræ poterant cum sola gratia actuali sine efficaci opus supernaturale exercere. d. 4. p. 26. n. 9. & seq. non itidem post lapsum. *ibid.* Jansenii erroris Character duplex est: unus in statu naturæ lapsæ, seu post lapsum Adami non agnoscere libertatem indifferentiæ: secundus negare aliud gratiæ adiutorium præter gratiam efficacem, seu cum effectu conjunctam. d. 4. p. 33. n. 1. Jansenius vi primæ propositionis ait, inductam fuisse per peccatum Adami necessitatem peccandi: & econtra per gratiam Christi necessitatem bene operandi. d. 4. pag. 43. n. 2. quæ differentia inter gratiam Adamo & Angelis in statu innocentiae datam, & gratiam homini post lapsum concessam? d. 4. p. 15. n. 12. ac d. 4. p. 26. n. 9. & seq. Bajus circa gratiam Adami & Angelorum habet undecim propositiones: quis harum sensus? & quomodo ab Augustinianis refutentur? d. 6. p. 31. n. 1. 2. & 3. examinantur, & damnantur propositiones de gratia Adamo & Angelis concessa prolata à Quesnellio. d. 6. p. 56. n. 1. 2. & 3.

Adultus: Catholici Doctores omnes conve-

niunt, quòd omnibus omnino hominibus gratia sufficiens sit præparata: dissident verò in hoc, an omnibus hominibus adultis dentur & applicentur actu remedia sufficientia? d. 4. p. 60. n. 8. & 9. prius est dogma fidei: alterum placitum Scholarum. d. 4. p. 63. n. 14.

Ægidianus: qualiter Augustiniani in doctrina de gratia efficaci differant ab Ægidianis? d. 4. p. 17. n. 15. Ægidianorum doctrina, quòd gratia efficax sit reponenda in delectatione victrici, quæ superat minores gradus concupiscentiæ, Catholica est, non Janseniana. d. 4. p. 21. n. 3. Schola Ægidianorum docet cum Catholicis, Christum pro omnibus esse mortuum, pro omnibus hominibus instituisse Sacramenta, ac remedia præparasse: remedia tamen, & gratias præparatas non omnibus actu applicari. d. 4. p. 56. n. 1. & seq. ac d. 4. p. 63. n. 12.

Æquilibrium: qui defendunt gratiam per se efficacem, nequeunt admittere æquilibrium libertatis. d. 4. p. 70. n. 5. æquilibrium libertatis pro statu naturæ lapsæ admittens sentit cum Pelagianis. d. 4. pag. 70. num. 5. ac negat peccatum originale. *ibid.* æquilibrium libertatis tanquam figmentum rejicitur à Bellarmino, Vasquez, & centum Episcopis Galliarum in acceptione Constitutionis: *Unigenitus*. d. 4. p. 70. n. 5.

(L.) 2

Alva.

Alvarez Didacus: quòd Berti sententia, quæ negat esse in homine lapso potentiam proximè expeditam sine gratia efficaci ad opus supernaturale, non sit errori Jansenii obnoxia, probatur ex Didaco Alvarez. d. 4. p. 29. n. 13.

Amens: quòd etiam amentes habeant gratiam sufficientem sibi præparatam, probatur: an verò etiam actu exhibitam? d. 4. p. 59. n. 4.

Amo: an voluntas bonum necessariò amet? d. 4. p. 36. n. 8.

Angelus: Adamus, & Angeli in statu naturæ integræ poterant cum sola gratia actuali sine efficaci opus supernaturale exercere. d. 4. pag. 26. n. 9. & seq. non autem post lapsum. *ibid.* S. Angelis datam esse gratiam efficacem, omnes fatentur Thomistæ. d. 4. p. 15. n. 12. quæ differentia inter gratiam Adæ & Angelis in statu innocentie datam, & gratiam post lapsum homini concessam? d. 4. p. 15. n. 12. ac d. 4. p. 26. n. 9. & seq. Bajus circa gratiam Angelorum, & Adami undecim habet propositiones, quis earum sensus? & quomodo eadem ab Augustinianis refutantur? d. 6. p. 31. n. 1. 2. & 3. examinantur, & damnantur propositiones Quesnellii prolatae de gratia Adamo, & Angelis concessa. d. 6. p. 56. n. 1. 2. & 3.

Anonymus: ejus objectiones contra definitionem gratiæ à Bellellio & Berti datam factæ solvuntur. d. 4. p. 19. n. 1. tot. §. II. Vasquez ab Anonymi calumnia purgatur. d. 4. p. 62. n. 11. objectiones Anonymi contra Augustinianos, quòd Jansenium in doctrina de gratia sequantur, solvuntur. d. 4. pag. 75. n. 1. & seq. tot. §. VIII. Anonymi objectiones contra delectationem victricem allatæ solvuntur. d. 4. p. 76. n. 1. & seq. Anonymus circa materiam de delectatione indeliberata pravè interpretatur verba S. Augustini. d. 4. p. 79. num. 9. & seq. solvuntur objectiones Anonymi, quibus probare nititur ab Augustinianis tolli libertatem indifferentiæ. d. 4. p. 78. n. 6. & seq. solvuntur objectiones Anonymi, quibus intendit probare ex Berti sententia sequi impossibilitatem servandi omnia præcepta. d. 4. p. 85. n. 1. & seq. tot. §. IX. solvuntur Anonymi objectiones volentis, quòd Berti, & Augustiniani idem doceant in materia de gratia efficaci, & sufficiente, quod Jansenius in secunda propositione. d. 4. p. 89. n. 1. & seq. solvuntur Anonymi objectiones, quibus probare contendit ex opere Berti progredi tertiam propositionem Jansenii. d. 4. p. 94. n. 1. & seq. Berti opus suum purgat contra Anonymum ab errore propositionis quartæ Jansenii. d. 4. p. 99. n. 1. & seq.

solvuntur objectiones Anonymi contra gradus concupiscentiæ, & gratiæ allatæ. d. 4. p. 90. n. 3. & seq. Anonymus nequit ex opere Berti evincere, eum docere, Christum pro solis Electis esse mortuum. d. 4. p. 103. n. 1. & seq. quomodo Jansenius, & quomodo Augustiniani explicent in Deo voluntatem antecedentem, & consequentem salvandi omnes homines? d. 4. p. 56. n. 1. ac d. 4. p. 106. n. 7. & 8. Berti non negat, Christum pro omnibus omnino hominibus esse mortuum. d. 4. pag. 117. n. 1. tot. §. V. solvuntur objectiones Anonymi contra prædictam Berti conclusionem allatæ. d. 4. p. 119. n. 1. & seq. usque ad cap. III. Berti se defendit contra Anonymum, quòd admitteret omnibus hominibus præparari sufficientia remedia, & gratias tam ex-quàm internas d. 4. pag. 145. n. 1. Anonymus injuste objectat Bellellio delectationem invincibilem. d. 4. p. 165. n. 1. ac d. 4. p. 175. n. 5. sine causa carpit Anonymus in Bellellio, delectationem consistere in actibus indeliberatis. d. 4. pag. 166. n. 2. Anonymus ex systemate Bellelli necessitatem exculpere conatur. d. 4. p. 166. n. 3. & seq. Anonymus criminatur, Bellellium malè uti exemplo oculorum in explicanda gratia. d. 4. p. 170. n. 1. & seq. Anonymus vult probare, Bellellium in sensu Jansenii explicare necessitatem absolutam & conditionatam, antecedentem, & consequentem. d. 4. p. 179. n. 1. & seq. ac dist. 4. pag. 181. num. 1. & seq. Anonymus tradit, distinctionem *in sensu composito*, & *diviso* esse fraudulenter à Bellellio usurpatam. d. 4. p. 180. n. 5. ac d. 4. p. 183. n. 5. Anonymus ait, Bellellium non bene explicare necessitatem consequentiæ. d. 4. p. 180. n. 6. ac d. 4. p. 183. n. 6. Anonymus necessitatem actus secundi à Bellellio explicatam tanquam novitatem hæreticam arguit. d. 4. p. 180. n. 8. ac d. 4. pag. 184. n. 7. Bellellio non nocet, quòd doceat esse difficultatem conciliandi gratiam cum libertate. d. 4. pag. 184. n. 1. solvuntur objectiones Anonymi, quibus vult evincere, Bellellium docuisse quinque propositiones Jansenii. d. 4. p. 187. n. 6. & seq. contra Anonymum Bellelli defenditur Auctoritate Doctorum librum suum approbantium. d. 5. p. 13. n. 1. & seq. principium duarum delectationum Jansenisticum ab Anonymo describitur. d. 5. p. 24. n. 1. Anonymus non nisi per calumniam Augustinianos arguit Bajanismi, & Jansenismi ex eo, quia putat ex principiis Augustinianorum profluere errores Baii, & Jansenii, cum ex verissimis principiis falsissimæ sequellæ deduci

duci possint. d. 5. p. 5. n. 1. & seq. contra Anonymum Bellelli defenditur in doctrina duarum delectationum. d. 5. p. 25. n. 3. & 4.

Arbitrium: Jansenius confundit ea, quæ sunt voluntaria, & quæ libera: seu ea, quæ sunt voluntatis cum iis, quæ pertinent ad arbitrii libertatem. d. 4. p. 36. n. 8. stante gratiâ efficaci consentiet voluntas, quin tollatur libertas arbitrii. d. 4. p. 53. n. 9. 12. & 13. Berti contra Jansenium admittit libertatem indifferentiæ. d. 4. p. 36. n. 8. quomodo Berti liberum arbitrium conciliet cum gratiâ? *ibid.* n. 9. Berti ostendit doctrinam suam de libertate esse desumptam ex S. Thoma. *ibid.* statuit Jansenius delectationem victricem esse separatam à deliberatione, & ab indifferentia liberi arbitrii ita, ut cum libertate indifferentiæ stare non possit: Berti e contra admittit libertatem indifferentiæ. d. 4. p. 67. n. 1. Bellelli nullibi docuit, delectationem victricem, seu gratiam efficacem inferre libero arbitrio necessitatem antecedentem. d. 4. p. 157. n. 1. tot. §. I. quid Quesnellus teneat de viribus liberi arbitrii hominis post lapsum? d. 6. p. 58. n. 1. 2. & 3. de libero arbitrio hominis post lapsum docuit Bajus propositiones tredecim, in quibus evêrit liberum arbitrium. d. 6. p. 33. num. 1. 2. & 3. quomodo se opponant Augustiniani? *ibid.*

Augustiniani: qualiter Augustiniani in doctrina de gratia efficaci differant ab Aegidianis? d. 4. p. 17. n. 15. Propositio hæc Berti: *gratia efficax est victrix delectatio, sive Charitas, quæ superat contrariam cupiditatem*: non ex Jansenio, sed S. Augustino est desumpta. d. 4. p. 12. n. 6. & seq. idem sentiunt Augustiniani omnes. d. 4. p. 17. n. 15. Thomistæ, & Augustiniani conveniunt in explicandis gradibus gratiæ. d. 4. p. 54. n. 11. quomodo à prima Jansenii propositione dissent Augustiniani, & Thomistæ, qui dicunt, auxilia sufficientia non dari singulis, ac ad potentiam proximè expeditam requiri gratiam efficacem? d. 4. p. 44. n. 3. Augustinianos, & Thomistas admittere gratiam sufficientem ab efficaci distinctam, probatur ex Norisio, & Macedo. d. 4. p. 50. n. 1. & 2. quomodo in sententia de gratia sufficienti, & efficaci Augustiniani & Thomistæ differant à Jansenio? d. 4. p. 52. n. 7. & seq. Augustiniani in explicanda gratia efficaci, & sufficienti conveniunt cum Thomistis. d. 4. pag. 52. n. 8. etiam Congruistæ debent Berti concedere gratiam relativè efficacem, seu talem, quæ habet gradus. d. 4. p. 26. n. 8. quomodo sententia Augustinianorum, & Congruistarum differant circa definitionem gratiæ

R. P. Berti Theol. Tom. X.

efficacis? d. 4. p. 26. n. 8. Augustiniani docent cum Catholicis, Christum pro omnibus esse mortuum, pro omnibus omnino hominibus instituisse Sacramenta, ac remedia preparasse: remedia tamen, & gratias preparatas non omnibus actu applicari. d. 4. pag. 56. num. 1. & seq. ac d. 4. pag. 63. num. 13. qualis differentia intercedat inter Berti, Augustinianosque, ac inter Jansenium? d. 4. p. 74. Coroll. I. & II. objectiones Anonymi contra Augustinianos, quod Jansenium in doctrina de gratia sequantur, solvuntur. d. 4. p. 75. n. 1. tot. §. VIII. solvuntur objectiones Anonymi, quibus probare nititur, ab Augustinianis tolli libertatem indifferentiæ. d. 4. p. 78. n. 6. & seq. solvuntur Anonymi objectiones volentis, quod Berti, & Augustiniani idem doceant in materia de gratia efficaci, & sufficienti, quod Jansenius in secunda propositione. d. 4. p. 89. n. 1. & seq. à Berti & Augustinianis non docetur, quod interiori gratiæ in statu naturæ lapæ nunquam resistatur eo sensu, quod docetur idem à Jansenio. d. 4. p. 89. n. 1. & seq. Augustiniani agnoscunt cum gratia efficaci seu delectatione victrici veram dissentienti potentiam. d. 4. p. 96. n. 6. ac d. 4. p. 99. n. 1. & seq. item d. 5. p. 13. n. 1. & seq. Augustinianos non nisi per calumniam arguit Anonymus Bajanismi, & Jansenismi ex eo, quia putat, ex principiis Augustinianorum profluere errores Baii, & Jansenii, cum ex verissimis principiis falsissimæ sequellæ deduci possint. d. 5. p. 5. n. 1. & seq. in quo sensu Augustiniani duas delectationes admittant? d. 5. p. 25. n. 3. & 4. quomodo doctrina Augustinianorum repugnet propositionibus Baii? d. 6. pag. 31. n. 1. tot. Cap. I. sensus quinque propositionum Jansenii breviter explicatur, & quomodo ab Augustinianis rejiciatur, ostenditur. d. 6. p. 45. n. 1. tot. Cap. II. explicantur propositiones Quesnelli, & refutantur ab Augustinianis. d. 6. p. 50. n. 1. tot. Cap. III.

S. *Augustinus*: Innocentius XII. prohibuit, ne S. S. Augustini, & Thomæ Discipuli Jansenistarum nomine traducantur. *præf.* d. 4. p. 4. num. II. Berti definitio gratiæ, quod sit *illustratio mentis, & inspiratio S. Dilectionis*, purgatur ab errore Jansenii demonstrando, eam apertè desumi ex S. Augustino & Petavio Dionysio. d. 4. p. 10. n. 1. 2. 3. 4. & 5. Propositio hæc Berti: *gratia efficax est victrix delectatio, sive charitas, quæ superat contrariam cupiditatem*: non ex Jansenio, sed S. Augustino est desumpta. d. 4. p. 12. n. 6. & seq. idem sentiunt Molinistæ cum Stephano

(M)

De-

Dechamps. d. 4. p. 12. n. 7. Congruistæ cum Vasquesio. d. 4. p. 13. n. 8. Bellarminus. d. 4. pag. 13. n. 9. Antonius Maf-soulie Thomista. d. 4. p. 14. n. 10. Reginaldus. d. 4. p. 14. n. 11. Franciscus Macedo. d. 4. p. 16. num. 13. Brancatus de Laureæ. d. 4. p. 16. n. 14. Augustiniani omnes. d. 4. p. 17. n. 15. Berti sententia, quod gratia modo sit efficax, modo inefficax, & habeat gradus suos, non est Jan-seniana, sed ex S. Augustino, Norisio, & Macedo exscripta. d. 4. p. 18. n. 16. 17. & 18. Janfenius adulterat verba S. Augustini. d. 4. p. 43. n. 2. Anonymus circa materiam de delectatione indeliberata prave interpretatur verba S. Augustini. d. 4. p. 79. n. 9. & seq.

Auxilium: non omnis gratia est efficax. d. 4. p. 18. n. 6. 17. & 18. quid sit gratia efficax, seu auxilium *quo?* quid gratia inefficax, seu auxilium *sine quo non?* d. 4. p. 18. n. 16. 17. & 18. vid. *Remedium*.

B.

Bajus: Augustiniani non nisi per calumniam ab Anonymo arguuntur Bajanismi, & Janfenismi ex eo, quia putat ex principiis Augustinianorum profluere errores Baii, & Janfenii, cum ex verissimis principiis falsissimæ sequellæ deduci possint. d. 5. p. 5. n. 1. & seq. Bajus circa gratiam Angelorum, & Adami undecim habet propositiones. d. 6. p. 31. n. 1. quis sit earum sensus? d. 6. pag. 32. n. 2. quomodo eædem per doctrinam Augustinensium refutentur? d. 6. p. 32. n. 3. Ostenditur contra Bajum integritatem, justitiam, & immortalitatem Adami fuisse dona gratiæ supernaturalia. *ibid.* de libero arbitrio hominis post lapsum docuit Bajus propositiones tredecim: in quibus evertit liberum arbitrium, dicit omnia peccatorum opera esse peccata, si fiant sine charitate, quia proveniunt ex cupiditate noxia. d. 6. p. 33. n. 1. 2. & 3. quomodo Augustiniani istos errores declinent? *ibid.* in propositionibus decem docet Bajus sublatam libertatem à necessitate: Deum præcipere impossibilia, hominem peccare in iis, quæ vitare non potest: pravos concupiscentiæ motus etiam indeliberatos esse peccata: ab his tamen erroribus procul recedit sententia Augustiniana. d. 6. p. 35. n. 1. 2. & 3. Bajus negat ad opera bona requiri gratiam habitualement, ait opera bona non excipere liberalem Dei promissionem, sed esse meritoria ex natura sua: Contrarium docent Augustiniani. d. 6. p. 37. n. 1. 2. & 3. Bajus docet, omne opus bo-

num mereri gratiam sanctificantem, hominem justificari sine gratia per solam obedientiam mandatorum: longè aliter scribunt Augustiniani. d. 6. p. 39. n. 1. 2. & 3. quas alias propositiones tradiderit de justificatione? *ibid.* Bajus negat peccatum veniale, quid sentiat de peccato originali? putat, B. V. Mariam illud, imo & actualia contraxisse. d. 6. p. 41. n. 1. 2. & 3. quos errores docuerit circa virtutem Sacramentorum? d. 6. p. 43. n. 1. 2. & 3. Bajus negat peccatum causare maculam, & reatum. *ibid.* Sacrificium Missæ dicit Bajus Sacrificium ea ratione, quæ Sacrificium vocantur aliæ virtutes. *ibid.* negat charitatem perfectam conjunctam etiam cum voto Sacramenti delere peccata. *ibid.* refutatur. *ibid.*

Bannes Dominicus docet cum Catholicis, Christum pro omnibus esse mortuum, pro omnibus omnino hominibus instituisse Sacramenta, ac remedia præparasse: remedia tamen & gratias præparatas non omnibus actu applicari. d. 4. p. 56. n. 1. & seq. ac d. 4. p. 60. n. 5.

Beatus: vid. *Sanctus*.

Bellarminus: Propositio hæc Berti: *gratia efficax est victrix delectatio, sive charitas, quæ superat contrariam cupiditatem*: non est ex Janfenio, sed ex S. Augustino desumpta. d. 4. p. 12. n. 6. & seq. idem sentit Bellarminus. d. 4. p. 13. n. 9. quod Berti sententia, quæ negat esse in homine lapso potentiam proximè expeditam sine gratia efficaci ad opus supernaturale, non sit obnoxia errori Janfenii, probatur ex Bellarmino. d. 4. p. 29. n. 12. Berti cum Janfenio non admittit solam indeliberatam delectationem, & necessitatem antecedentem, quæ sine deliberatione voluntatis est. d. 4. p. 67. n. 1. & 2. idem cum Berti judicat Bellarminus. d. 4. p. 68. n. 3. æquilibrium libertatis tanquam figmentum rejicitur à Bellarmino, Vasquez, & centum Episcopis Galliarum in acceptance constitutionis: *Unigenitus*. d. 4. p. 70. n. 5.

Bellelli: doctrina, quod gratia efficax sit reponenda in delectatione victrici, quæ superat minores gradus concupiscentiæ, Catholica est, non Janfeniana. d. 4. p. 20. n. 1. sententia ad mentem Berti, & Bellelli explicata non tollit libertatem. d. 4. p. 25. n. 7. Bellelli nullibi docuit delectationem victricem, seu gratiam efficacem inferre libero arbitrio necessitatem antecedentem. d. 4. p. 157. n. 1. tot. §. I. Bellelli perspicue docet, gratiam sufficientem esse distinctam ab efficaci. d. 4. p. 159. n. 1. tot. §. II. idem docet, gratiam sufficientem esse præparatam omnibus hominibus.

nibus etiam infidelibus, & peccatoribus. d. 4. p. 159. n. 1. 2. & 3. ac d. 4. p. 160. n. 1. & seq. docet omnes habere gratiam petendi gratiam sufficientem. d. 4. p. 160. n. 2. & seq. propugnat libertatem à necessitate esse necessariam ad meritum, & demeritum. d. 4. p. 161. n. 1. & seq. ac d. 4. p. 186. n. 4. & seq. manifestè tenet, in Deo esse voluntatem salvandi omnes, d. 4. p. 163. n. 1. & seq. Anonymus injustè obiectat Bellello delectationem invincibilem. d. 4. p. 165. n. 1. ac d. 4. p. 175. n. 5. sine causa carpit Anonymus in Bellello, delectationem consistere in actibus indeliberatis. d. 4. p. 166. n. 2. Anonymus ex systemate Bellelli necessitatem exculpere conatur. d. 4. p. 166. n. 3. & seq. quomodo Bellelli explicet illud: *sine gratia homo non potest operari bonum?* d. 4. p. 170. n. 1. & seq. in quo sensu Bellelli vocet gratiam sufficientem gratiam parvam? d. 4. p. 173. n. 3. Anonymus criminatur, Bellellum malè uti exemplo oculorum in explicanda gratia. d. 4. p. 170. n. 1. & seq. Bellelli quomodo docuerit, non posse resisti gratiæ efficaci? d. 4. p. 176. n. 6. Anonymus vult probare, Bellellum in sensu Jansenii explicare necessitatem absolutam, & conditionatam, antecedentem, & consequentem. d. 4. p. 179. n. 1. & seq. ac d. 4. p. 181. n. 1. & seq. Anonymus rodit distinctionem Bellelli in sensu composito, & diviso. d. 4. p. 180. n. 5. ac d. 4. p. 183. n. 5. Anonymus ait, Bellellum non benè explicare necessitatem consequentiæ. d. 4. p. 180. n. 6. ac d. 4. p. 183. n. 6. Anonymus necessitatem actus secundi à Bellello explicatam tanquam novitatem hæreticam arguit. d. 4. p. 180. n. 8. ac d. 4. p. 184. n. 7. Bellello non nocet, quòd doceat esse difficultatem conciliandi gratiam cum libertate. d. 4. p. 184. n. 1. Bellelli in sententia de prædeterminatione physica Thomistas non afficit calumnia. d. 4. p. 185. n. 2. solvuntur objectiones Anonymi, quibus evincere vult, Bellellum docuisse quinque propositiones Jansenii. d. 4. p. 187. n. 6. & seq. contra Anonymum Bellelli defenditur autoritate Doctorum librum suum approbantium. d. 5. p. 13. n. 1. & seq. Bellelli non negat gratiam sufficientem. d. 5. p. 13. n. 1. & 2. non incidit in errores Quæsnellii d. 5. p. 13. n. 1. & seq. non docuit, quòd gratiæ efficaci resisti non possit. d. 5. p. 14. n. 3. an dicat, primam gratiam esse fidem inchoatam? d. 5. p. 16. n. 4. an docuerit omnia opera peccatoris esse peccata? d. 5. p. 18. n. 6. & 7. non docuit timorem servilem esse vitiosum. d. 5. p. 19. n. 8.

principium duarum delectationum Jansenisticum ab Anonymo describitur. d. 5. p. 24. n. 1. in quo sensu Bellelli & Augustiniani duas delectationes admittant? d. 5. p. 25. n. 3. & 4.

Berti: ejus definitio gratiæ examinatur. d. 4. p. 10. n. 1. aperte eam desumpsit ex S. Augustino, & Dionysio Petavio. d. 4. p. 10. n. 2. & 3. & sic à Jansenismo vindicatur. d. 4. p. 11. n. 4. & 5. Berti & Bellelli doctrina, quòd gratia efficax sit reponenda in delectatione victrici, quæ superat minores gradus concupiscentiæ, catholica est, non Janseniana. d. 4. p. 20. n. 1. idque docuerunt Norisius, & Macedo. d. 4. p. 20. n. 1. & 2. Agidiani. d. 4. p. 21. n. 3. Petrus Manso. d. 4. p. 21. n. 3. Gonzalez de Albenda. d. 4. p. 22. n. 4. ulterius gratiam habere gradus cum Berti fatentur Graveson. d. 4. d. 22. n. 5. Massoulie. d. 4. p. 23. n. 6. & 7. cui doctrinæ favet S. Thomas. *ibid.* sententia ad mentem Berti, & Bellelli explicata non tollit libertatem. d. 4. p. 25. n. 7. etiam congruistæ debent Berti concedere gratiam relative efficacem, seu talem, quæ habet gradus. d. 4. p. 26. n. 8. quomodo sententia Augustinianorum, & Congruistarum differant circa definitionem gratiæ efficaci? d. 4. p. 26. n. 8. quòd Berti sententia, quæ negat esse in homine lapsò potentiam proximè expeditam sine gratia efficaci ad opus supernaturale non sit obnoxia errori Jansenii, probatur ex Norisio. d. 4. p. 26. n. 9. & 10. Macedo. d. 4. p. 28. n. 11. Bellarmino. d. 4. p. 29. n. 12. Didaco Alvarez. d. 4. p. 29. n. 13. an, & in quo sensu Berti neget dari gratiam sufficientem? d. 4. p. 29. n. 14. quòd id non faciat in sensu Jansenii, probatur ex Tournelio. d. 4. p. 30. n. 15. Francisco Gummel. d. 4. p. 30. n. 16. Brancato de Lauræa. d. 4. p. 31. n. 17. ex Francisco Macedo. d. 4. p. 31. n. 18. ac Academia Lovaniensi. d. 4. p. 32. n. 19. Berti contra Jansenium admisit libertatem indifferentiæ. d. 4. p. 36. n. 8. quomodo Berti liberam arbitrium conciliet cum gratia? *ibid.* Berti ostendit, doctrinam suam de libertate esse desumptam ex S. Thoma. *ibid.* Propositio hæc Berti: *gratia efficax est vivrix delectatio, sive charitas, quæ superat contrariam cupiditatem*: non ex Jansenio, sed S. Augustino est desumpta. d. 4. p. 12. n. 6. & seq. Idem sentiunt Molinistæ cum Stephano Dechamps. d. 4. p. 12. num. 7. Congruistæ cum Vasquesio. d. 4. p. 13. n. 8. Bellarminus. d. 4. p. 13. n. 9. Antonius Massoulie Thomista. d. 4. p. 14. n. 10. Reginaldus. d. 4. p. 14. n. 11.

(M) 2

Fran

Franciscus Macedo. d. 4. p. 16. n. 13.
 Brancatus de Laurea. d. 4. p. 16. n. 14.
 Augustiniani omnes. d. 4. p. 17. n. 15.
 Berti sententia, quod gratia modo sit effi-
 cax, modo inefficax, & habeat gradus
 suos, non est Janseniana, sed ex S. Augu-
 stino, Norisio, & Macedo exscripta. d.
 4. p. 18. n. 16. 17. & 18. Jansenii propo-
 sitio quinta damnata est, quia asserbat,
 Christum pro reprobis & iis, qui aeter-
 nam salutem non consequuntur, non esse
 mortuum, à Christo pro omnibus repro-
 bis sufficientia remedia non esse prepara-
 ta, nec dari in Christo voluntatem ge-
 neralem salvandi omnes. d. 4. p. 56. n. 1.
 Berti contra docet cum Catholicis, Chri-
 stum pro omnibus esse mortuum, pro
 omnibus omnino hominibus instituisse Sa-
 cramenta, ac remedia preparasse: reme-
 dia tamen & gratias preparatas non omni-
 bus actu applicari. d. 4. p. 56. n. 1. & seq.
 idem docuit Lemosius. d. 4. p. 57. n. 3.
 Gonet. d. 4. p. 59. n. 4. Bannes Domini-
 cus. d. 4. p. 60. n. 5. item & alii Docto-
 res. *ibid.* & seq. statuit Jansenius delecta-
 tionem victricem esse sejunctam à delibe-
 ratione, & ab indifferentia liberi arbitrii
 ita, ut cum libertate indifferentiæ stare
 non possit. Berti contra admittit liberta-
 tem indifferentiæ. d. 4. p. 67. n. 1. in quo
 sensu Berti dicat, delectationem victri-
 cem esse deliberatam? & in quo sensu
 eam esse indeliberatam? d. 4. p. 67. n. 1.
 Berti cum Jansenio non admittit solam
 indeliberatam delectationem, & necessi-
 tatem antecedentem, quæ sine delibera-
 tione voluntatis est. d. 4. p. 67. n. 1. &
 2. idem cum Berti judicat Vasquez. d. 4.
 p. 68. n. 2. Bellarminus. d. 4. p. 68. n. 3.
 Thomistæ. d. 4. p. 68. n. 4. qualis diffe-
 rentia intercedat inter Berti, Augustinia-
 nosque, ac inter Jansenium? d. 4. p. 74.
 Corol. I. & II. an gratiæ efficaci liberè
 vel necessariò homo assentiatur? d. 4. p.
 67. n. 1. & seq. quid desuper sentiat Jan-
 senius, quid Berti? *ibid.* solvuntur ob-
 jectiones Anonymi, quibus intendit pro-
 bare ex Berti sententia sequi impossibilita-
 tem servandi omnia præcepta. d. 4. p. 85.
 n. 1. & seq. §. IX. denegatur in libris
 Berti delectatio illa gradibus superior, quæ
 ita sit invincibilis, & necessitatem infe-
 rens, ut sub illa voluntas à sola coactione
 sit libera. d. 4. p. 111. n. 1. tot. §. I.
 apertissimæ falsitatis convincitur, qui di-
 cit in scriptis Berti negari gratiam suffi-
 cientem esse distinctam ab efficaci. d. 4.
 p. 112. n. 1. tot. §. II. decipitur, quisquis
 ait: Berti existimare aliqua præcepta esse
 justis impossibilia. d. 4. p. 114. n. 1. tot.
 §. III. imò Berti ait, præcepta non justis

tantum, sed etiam cuilibet fidei, acim-
 pio esse possibilia. *ibid.* aperte constat,
 Berti defendere, libertatem indifferentiæ
 stare cum gratia non tantum sufficienti,
 sed etiam efficaci, & victrici. d. 4. p.
 115. n. 1. tot. §. IV. Berti non negat,
 Christum pro omnibus omnino homini-
 bus esse mortuum. d. 4. p. 117. n. 1. tot.
 §. V. solvuntur objectiones Anonymi
 contra prædictas Berti conclusiones allata.
 d. 4. p. 119. n. 1. & seq. usque ad cap. III.
 probatur in concursu duarum delectatio-
 num superare fortiolem. d. 4. p. 120. n.
 1. affirmatur dari gradus in concupiscen-
 tia, & delectatione. d. 4. p. 120. n. 1. non
 est Jansenianum, gratiam statuere in de-
 lectione indeliberata. d. 4. pag. 121. n.
 2, in quo sensu delectatio sit secundum
 Berti deliberata, & indeliberata? d. 4. p.
 122. n. 3. demonstrat Berti, se nunquam
 admisisse delectationem invincibilem, adi-
 mentem libertatem indifferentiæ. d. 4. p.
 122. n. 4. & §. Berti cum Thomistis in de-
 lectione victrici agnoscit necessitatem
 non antecedentem, sed consequentem.
 d. 4. p. 123. n. 5. & seq. Berti sententia
 comprobatur, quod non sit necessaria ad
 imputationem peccati præsens, & actualis
 divinæ gratiæ inspiratio. d. 4. p. 126.
 n. 7. & 8. ostendit Berti, se non negare
 gratiam verè sufficientem. d. 4. p. 129.
 n. 1. & seq. tot. §. VII & VIII. nec con-
 venire cum Jansenio in explicanda gratia
 efficaci, sufficienti, ac parva. *ibid.* non
 malè gratia sufficiens à Berti vocatur inef-
 ficax. d. 4. p. 138. n. 8. Berti invictè de-
 clarat, à se contra Jansenium propugna-
 tam fuisse libertatem indifferentiæ. d. 4.
 p. 139. n. 1. tot. §. IX. Berti se defendit
 contra Anonymum, quod admisit, omni-
 bus hominibus preparari sufficientia
 remedia, & gratias tam in, quàm exter-
 nas. d. 4. p. 145. n. 1. ostendit Berti, ad
 voluntatem antecedentem Dei salvandi
 omnes homines non pertinere, dare
 omnibus remedia, & gratias sufficientes,
 sed preparare. d. 4. p. 147. n. 2. & seq. ap-
 aret ex opere Berti, eum admisisse re-
 probis preparari gratias sufficientes. d. 4.
 p. 154. n. 7. solvuntur Anonymi obiectio-
 nes volentis, quod Berti & Augustiniani
 idem doceant in materia de gratia efficaci,
 & sufficienti, quod Jansenius in secunda
 propositione. d. 4. p. 89. n. 1. & seq. Berti
 ait, non sufficere ad meritum, & demeri-
 tum libertatem à coactione, sed requiri
 etiam libertatem à necessitate. d. 4. p. 94.
 n. 1. & seq. Berti in sensu Jansenii non ad-
 mittit potestatem agendi, & non agendi.
 d. 4. p. 95. n. 4. solvuntur Anonymi ob-
 jectiones, quibus probare nititur, ex
 opere

I N D E X.

opere Berti progredi tertiam propositionem Jansenii. d. 4. p. 94. n. 1. & seq. Berti opus suum purgat contra Anonymum ab errore propositionis quartæ Jansenii. d. 4. p. 99. n. 1. & seq. à Berti & Augustinianis non docetur, quod interiori gratiæ in statu naturæ lapsæ nunquam resistatur eo sensu, quo docetur idem à Jansenio. d. 4. p. 89. n. 1. & seq. Anonymus nequit ex opere Berti evincere, eum docere Christum pro solis Electis esse mortuum. d. 4. p. 103. n. 1. & seq.

Bonus: an voluntas bonum necessario amet? d. 4. p. 36. n. 8.

Brancatus; vid. *Lauræa*.

C.

Calvinus: Jansenii hæresis in iis, quæ ad gratiam, & libertatem pertinent, à Calvinii hæresi parum vel nil differt. d. 4. p. 35. n. 5. & seq. negavit æque Jansenius, ac Calvinus gratiam sufficientem. d. 4. p. 33. n. 2. & seq.

Catholicus: Jansenius in prima propositione ait, aliqua Dei præcepta esse impossibilia hominibus iustis: Catholici ajunt, nec ulli peccatorum esse aliqua præcepta impossibilia. d. 4. p. 42. n. 1. Berti & Bellelli doctrina, quod gratia efficax sit reponenda in delectatione victrice, quæ superat minores gradus concupiscentiæ, Catholica est, non Janseniana. d. 4. pag. 20. n. 1. idque docuerunt Norisius & Macedo. d. 4. p. 20. n. 1. & 2. Ægidiani. d. 4. p. 21. n. 3. Petrus Manso. d. 4. p. 21. n. 3. Gonzalez de Albenda. d. 4. p. 22. n. 4. ulterius gratiam habere gradus fatentur Graveson. d. 4. p. 22. n. 5. Massoulie. d. 4. p. 23. n. 6. & 7. cui doctrinæ favet S. Thomas. *ibid.* Berti docet cum Catholicis, Christum pro omnibus esse mortuum, pro omnibus omnino hominibus instituisse Sacramenta, ac remedia præparasse: remedia tamen, & gratias præparatas non omnibus actu applicari. d. 4. p. 56. n. 1. & seq. idem docuit Lemosius. d. 4. p. 57. n. 3. Gonet. d. 4. p. 59. n. 4. Bannes Dominicus. d. 4. p. 60. n. 5. item & alii Doctores Catholici. *ibid.* & seq. Catholici Doctores omnes conveniunt, quod omnibus omnino hominibus gratia sufficiens sit præparata: dissident verò in hoc, an omnibus hominibus dentur, & applicentur actu remedia sufficientia? d. 4. p. 60. n. 8. & 9. prius est dogma fidei, alterum placitum Scholarum. d. 4. p. 63. n. 14.

Charitas: propositio hæc Berti: *gratia efficax est victrix delectatio, seu charitas*, R. P. Berti Theol. Tom. X.

quæ superat contrariam cupiditatem: non ex Jansenio, sed S. Augustino est desumpta. d. 4. p. 12. n. 6. & seq. idem sentiunt Molinistæ cum Stephano Dechamps. d. 4. p. 12. n. 7. Congruistæ cum Vasquesio. d. 4. p. 13. n. 8. Bellarminus. d. 4. p. 13. n. 9. Antonius Massoulie Thomista. d. 4. p. 14. n. 10. Reginaldus. d. 4. p. 14. n. 11. Franciscus Macedo. d. 4. p. 16. num. 13. Brancatus de Lauræa. d. 4. p. 16. n. 14. Augustiniani omnes. d. 4. p. 17. n. 15. vid. *gratia*. an Bellelli docuerit omnia opera peccatoris ex defectu charitatis esse peccata? d. 5. p. 18. n. 6. & 7. de Libero arbitrio hominis post lapsum docuit Bajus propositiones tredecim, in quibus evertit liberum arbitrium, dicit omnia peccatorum opera esse peccata sine charitate, quia proveniunt ex cupiditate noxia: ac quomodo Augustiniani istos errores declinent? d. 6. p. 33. n. 1. 2. & 3. Bajus negat charitatem perfectam conjunctam etiam cum voto Sacramenti delere peccata. d. 6. p. 43. n. 1. 2. & 3. enarrantur, & rejiciuntur propositiones Quesnelii de charitate, & cupiditate. d. 6. p. 70. n. 1. 2. & 3.

Christus: Jansenius vi primæ propositionis ait: inductam fuisse per peccatum Adami necessitatem peccandi, & e contra per gratiam Christi necessitatem bene operandi. d. 4. p. 43. n. 1. in quo sensu Christus dicatur Salvator omnium? d. 4. p. 43. n. 2. in quo sensu Christus dicatur Salvator omnium? d. 4. p. 56. n. 1. & seq. Jansenii propositio quinta damnata est, quia asserbat, Christum pro reprobis, & iis, qui æternam salutem non consequuntur non esse mortuum, à Christo pro omnibus reprobis sufficientia remedia non esse præparata, nec dari in Christo voluntatem generalem salvandi omnes. d. 4. p. 56. n. 1. Berti e contra docet cum Catholicis, Christum pro omnibus esse mortuum, pro omnibus omnino hominibus instituisse Sacramenta, ac remedia præparasse: remedia tamen & gratias præparatas non omnibus actu applicari. d. 4. p. 56. n. 1. & seq. idem docuit Lemosius. d. 4. p. 57. n. 3. Gonet. d. 4. p. 59. n. 4. Bannes Dominicus. d. 4. p. 60. n. 5. item & alii Doctores. *ibid.* & seq. Christum pro omnibus omnino hominibus etiam parvulis in utero materno decedentibus mortuum esse, probatur. d. 4. p. 103. n. 1. & seq. Anonymus nequit ex opere Berti evincere, eum docere, Christum pro solis Electis esse mortuum. d. 4. p. 103. n. 1. & seq. an Christus dicatur mortuus pro reprobis, quia eis temporalia dona

(N)

promer-

promeruit? d. 4. p. 105. n. 5. & 6. in quo sensu Christus pro reprobis sit mortuus? d. 4. p. 106. n. 7. & 8. Berti non negat, Christum pro omnibus omnino hominibus esse mortuum. d. 4. p. 117. n. 1. tot. §. V. solvuntur objectiones Anonymi contra prædictas Berti conclusiones allatae. d. 4. pag. 119. n. 1. & seq. usque ad Cap. III. damnantur propositiones Quesnellii negantes, Christum pro omnibus esse mortuum. d. 6. pag. 54. num. 1. 2. & 3.

Coactio: Janfenius admittit, quod sola necessitas coactionis adimat libertatem. d. 4. pag. 33. n. 2. Sancti necessario amant Deum, & tamen non patiuntur coactionem. d. 4. p. 36. n. 8. Berti ait, non sufficere ad merendum, vel demerendum libertatem à coactione, sed requiri etiam libertatem à necessitate. d. 4. p. 94. n. 1. & seq. idem sentit Bellelli. d. 4. p. 161. n. 1. & seq. ac d. 4. p. 186. n. 4. & seq. denegatur in libris Berti delectatio illa gradibus superior, quæ ita sit invincibilis, & necessitatem inferens, ut sub illa voluntas à sola coactione sit libera. d. 4. p. 111. n. 1. tot. §. I.

Concupiscentia: Berti, & Bellelli doctrina, quod gratia efficax sit reponenda in delectatione victrice, quæ superat minores gradus concupiscentiæ, Catholica est, non Janfeniana. d. 4. p. 20. n. 1. idem docuerunt plures Doctores. *ibid.* & seq. solvuntur objectiones Anonymi contra gradus concupiscentiæ, & gratiæ allatae. d. 4. p. 90. n. 3. & seq. affirmatur dari gradus in concupiscentia, & delectatione. d. 4. p. 120. n. 1. Bajus docet, prava concupiscentiæ motus etiam indeliberatos esse peccata. d. 6. p. 35. n. 1. 2. & 3. Propositio hæc Berti: *gratia efficax est victrix delectatio, sive charitas, quæ superat contrariam concupiscentiam* non ex Janfenio, sed S. Augustino est desumpta. d. 4. p. 13. n. 6. & seq. idem sentiunt alii Doctores. *ibid.* & seq. omnia peccata proveniunt ex mala concupiscentia, & delectatione. d. 4. p. 16. n. 14. vid. *gratia*, quid Quesnellius teneat de concupiscentia, & charitate? d. 6. p. 60. n. 1. 2. & 3. de libero arbitrio hominis post lapsum docuit Bajus propositiones tredecim, in quibus evertit liberum arbitrium, dicit omnia peccatorum opera esse peccata, si fiunt sine charitate, quia proveniunt ex concupiscentia noxia: ac quomodo Augustiniani istos errores declinent? d. 6. pag. 33. n. 1. 2. & 3.

Congruistæ: Propositio hæc Berti: *gratia efficax est victrix delectatio, sive charitas, quæ superat contrariam cupiditatem*: non

ex Janfenio, sed S. Augustino est desumpta. d. 4. p. 12. n. 6. & seq. idem sentiunt congruistæ cum Vasquesio. d. 4. p. 13. n. 8. gratia sufficiens efficax est respectu actuum, ad quos datur juxta congruistæ, & Thomistæ. d. 4. p. 51. n. 5. & 6. an gratia efficax à sufficiente distinguatur entitative? d. 4. p. 54. n. 10. etiam Congruistæ debent Berti concedere gratiam relative efficacem: seu talem, quæ habet gradus. d. 4. p. 26. n. 8. quomodo sententia Augustinianorum & Congruistarum differant circa definitionem gratiæ efficaci? d. 4. p. 26. n. 8.

Cumel Franciscus: an & in quo sensu Berti neget, dari gratiam sufficientem? d. 4. p. 29. n. 14. quod id non faciat in sensu Janfenii, probatur ex Francisco Cumel. d. 4. p. 30. n. 16.

Cupiditas: vid. *Concupiscentia*.

D.

Dechamps Stephanus: Propositio hæc Berti: *gratia efficax est victrix delectatio, seu charitas, quæ superat contrariam cupiditatem*: non ex Janfenio, sed S. Augustino est desumpta. d. 4. pag. 12. n. 6. & seq. idem sentiunt Molinistæ cum Stephano Dechamps. d. 4. p. 12. n. 7.

Delectatio: hæc propositio Berti: *gratia efficax est victrix delectatio, seu charitas, quæ superat contrariam cupiditatem*: non ex Janfenio, sed S. Augustino est desumpta. d. 4. p. 12. n. 6. & seq. idem sentiunt Molinistæ cum Stephano Dechamps. d. 4. p. 12. n. 7. Congruistæ cum Vasquesio. d. 4. p. 13. n. 8. Bellarminus. d. 4. p. 13. n. 9. Antonius Massoulié Thomista. d. 4. p. 14. n. 10. Reginaldus. d. 4. p. 14. n. 11. Franciscus Macedo. d. 4. p. 16. num. 13. Brancatus de Laurea. d. 4. p. 16. n. 14. Augustiniani omnes. d. 4. pag. 17. n. 15. omnia peccata proveniunt ex mala cupiditate, & delectatione. d. 4. p. 16. n. 14. in quo sensu verum sit, & in quo Janfenianum, voluntatem trahi delectatione? d. 4. p. 76. num. 1. Anonymi objectiones contra delectationem victricem allatae solvuntur d. 4. p. 76. n. 1. & seq. §. VIII. non est Janfenianum dicere, gratia præveniens consistit in delectatione indeliberata. d. 4. pag. 77. n. 4. Anonymus circa materiam de delectatione indeliberata pravè interpretatur verba S. Augustini. d. 4. p. 79. n. 9. & seq. statuit Janfenius, delectationem victricem esse sejunctam à deliberatione, & ab indifferentia liberi arbitrii, ita, ut cum libertate indifferenti stare nequeat. Berti econtra admittit libertatem

INDEX.

bertatem indifferentiæ. d. 4. p. 67. n. 1. in quo sensu Berti dicat, delectationem victricem esse deliberatam, & in quo sensu eam esse indeliberatam? d. 4. p. 67. n. 1. Berti non admittit solam indeliberatam delectationem & necessitatem antecedentem, quæ sine deliberatione voluntatis est. d. 4. p. 67. n. 1. & 2. idem cum Berti judicat Vasquez. d. 4. p. 68. n. 2. Bellarminus. d. 4. p. 68. n. 3. Thomistæ. d. 4. p. 68. n. 4. Augustiniani agnoscunt cum gratia efficaci seu delectatione victrici veram dissentendi potentiam. d. 4. p. 96. n. 6. ac d. 4. p. 99. n. 1. & seq. denegatur in libris Berti delectatio illa gradibus superior, quæ ita sit invincibilis, & necessitatem inferens, ut sub illa voluntas à sola coactione sit libera. d. 4. p. 111. n. 1. tot. §. I. probatur in concursu duarum delectationum superare fortiolem. d. 4. p. 120. n. 1. affirmatur dari gradus in concupiscentia, & delectatione. d. 4. p. 120. n. 1. non est Jansenianum, gratiam statuere in delectatione indeliberata. d. 4. pag. 121. n. 2. in quo sensu delectatio sit secundum Berti deliberata, & indeliberata? d. 4. p. 122. n. 3. demonstrat Berti, se nunquam admisisse delectationem invincibilem adimentem libertatem indifferentiæ. d. 4. p. 122. n. 4. & 5. Berti cum Thomistis in delectatione victrici agnoscit necessitatem non antecedentem, sed consequentem. d. 4. p. 123. n. 5. & seq. Bellelli nullibi docuit, delectationem victricem, seu gratiam efficacem inferre libero arbitrio necessitatem antecedentem. d. 4. p. 157. n. 1. tot. §. I. vid. *gratia*: Bellello immerito objicit Anonymus delectationem invincibilem. d. 4. p. 165. n. 1. ac p. 175. n. 5. principium duarum delectationum Jansenisticum ab Anonymo describitur. d. 5. p. 24. n. 1. in quo sensu Bellelli & Augustiniani duas delectationes admittant? d. 5. p. 25. n. 3. & 4.

Deliberatio: Statuit Jansenius, delectationem victricem esse sejunctam à deliberatione, & ab indifferentia liberi arbitrii, ita, ut cum libertate indifferentiæ stare nequeat. Berti econtraadmittit libertatem indifferentiæ. d. 4. p. 67. n. 1. Berti cum Jansenio non admittit solam indeliberatam delectationem, & necessitatem antecedentem, quæ sine deliberatione voluntatis est. d. 4. p. 67. n. 1. & 2. idem cum Berti judicat Vasquez. d. 4. p. 68. n. 2. Bellarminus. d. 4. p. 68. n. 3. Thomistæ. d. 4. p. 68. n. 4.

Deliberatus: in quo sensu delectatio sit secundum Berti deliberata, & indeliberata? d. 4. p. 122. n. 3.

Deus: Jansenii prima propositio ait, aliqua

Dei præcepta esse impossibilia hominibus etiam Justis: Catholici ajunt, nec ulli peccatorum esse aliqua præcepta impossibilia. d. 4. p. 42. n. 1. Sancti necessario amant Deum, & tamen non patiuntur coactionem. d. 4. p. 36. n. 8. Tridentinum, in quo sensu dicat: *Deus neminem deserit, nisi ipse prius deseratur*? d. 4. p. 42. ante n. 1. etiam parvulis in utero materno decedentibus præparantur sufficientia salutis remedia, sed præparata iusto Dei judicio non applicantur. d. 4. p. 57. n. 3. & 4. ac d. 4. p. 62. n. 11. & seq. qualiter Deus velit, omnes homines salvos fieri? d. 4. p. 106. n. 7. & 8. quomodo Jansenius, & quomodo Augustiniani explicant in Deo voluntatem antecedentem, & consequentem salvandi omnes homines? d. 4. p. 56. n. 1. ac d. 4. p. 106. n. 7. & 8. Ostendit Berti ad voluntatem Dei antecedentem salvandi omnes homines non pertinere dare omnibus actu remedia, & gratias sufficientes, sed præparare. d. 4. p. 147. n. 2. & seq. quod in Deo sit voluntas salvandi omnes, apertè docet Bellelli. d. 4. p. 163. n. 1. & seq. sine causa carpit Anonymus in Bellello, delectationem consistere in actibus indeliberatis. d. 4. p. 166. n. 2. Bajus docet, Deum præcipere impossibilia. d. 6. p. 35. n. 1. 2. & 3.

Dilectio: Berti definitio gratiæ, quod sit *illustratio mentis, & inspiratio S. dilectionis* purgatur ab errore Jansenii demonstrando, eam apertè desumi ex S. Augustino, & Petavio Dionysio. d. 4. p. 10. n. 1. 2. 3. 4. & 5. vid. *Charitas*.

Dispensatio: damnantur propositiones Quenellii agentes de dispensatione. d. 6. p. 63. n. 1. 2. & 3.

Duacensis docet cum catholicis, Christum pro omnibus esse mortuum, pro omnibus omnino hominibus instituisse Sacramenta, ac remedia præparasse: remedia tamen, & gratias præparatas non omnibus actu applicari. d. 4. p. 56. n. 1. & seq. ac d. 4. p. 61. n. 10.

E.

Ecclesia: damnantur propositiones Quenellii agentes de Ecclesia. d. 6. p. 63. n. 1. 2. & 3.

Efficax: vid. *Gratia*.

Electio: voluntas non ex electione, sed ex necessitate appetit finem ultimum. d. 4. p. 73. n. 6. ex electione autem & libertate indifferentiæ fertur in media. d. 4. p. 73. n. 7.

Electus: Anonymus nequit ex opere Berti (N) 2

evin-

evincere eum docuisse, Christum pro solis Electis esse mortuum. d. 4. p. 103. n. 1. & seq.

Episcopus : æquilibrium libertatis tanquam figmentum rejicitur à Bellarmino, Vasquezio, & centum Episcopis Galliarum in acceptatione constitutionis *Unigenitus*. d. 4. p. 70. n. 5.

Excacatus : an etiam excacati habeant gratiam sufficientem? d. 4. p. 19. n. 4.

Excommunicatio : damnantur propositiones Quesnellii agentes de excommunicatione. d. 6. p. 63. n. 1. 2. & 3.

F.

Fidelis : decipitur, quisquis ait, Berti existimare, aliqua præcepta esse justis impossibilia d. 6. p. 114. n. 1. tot. §. III. imò non justis tantum, sed etiam cuilibet fidei, ac impio præcepta esse possibilia, docet. *ibid.*

Fides : Catholici Doctores omnes conveniunt, quòd omnibus omnino hominibus gratia sufficiens sit præparata : dissident verò in hoc, an omnibus hominibus dentur, & applicentur actu remedia sufficientia? d. 4. p. 60. n. 8. & 9. prius est dogma fidei : alterum placitum Scholarum. d. 4. p. 63. n. 14. Semipelagianos probabiliter admisisse gratiam internam ad initium fidei, dici potest sine timore censura. d. 4. p. 99. n. 1. & seq. an Bellessi dicat, primam gratiam esse fidem? d. 5. p. 16. n. 4. examinantur, & oppugnantur propositiones Quesnellii agentes de fide. d. 6. p. 53. n. 1. 2. & 3.

Finis : voluntas non ex electione, sed ex necessitate appetit finem ultimum. d. 4. p. 73. n. 6. ex electione autem, & libertate indifferentiæ fertur in media. d. 4. p. 73. n. 7.

G.

Gallia : æquilibrium libertatis tanquam figmentum rejicitur à Bellarmino, Vasquezio, & centum Episcopis Galliarum in acceptatione constitutionis *Unigenitus*. d. 4. p. 70. n. 5.

Gavardi docet cum Catholicis, Christum pro omnibus esse mortuum, pro omnibus omnino hominibus instituisse Sacramenta, ac remedia præparasse : remedia tamen, & gratias præparatas non omnibus actu applicari. d. 4. p. 56. n. 1. & seq.

Gonet docet cum Catholicis, Christum pro omnibus esse mortuum, ac pro omnibus præparasse remedia salutis, etsi præparata

non omnibus actu applicentur. d. 4. p. 59. n. 4.

Gonzalez de Albenda docens, quòd gratia efficax sit reponenda in delectatione victri- ci, quæ superat minores gradus concupiscentiæ, Catholicus est, non Jansenianus. d. 4. p. 22. n. 4.

Gradus : Thomistæ, & Augustiniani conveniunt in explicandis gradibus gratiæ. d. 4. p. 54. n. 11. vid. *Gratia*. denegatur in libris Berti delectatio illa gradibus superior, quæ ita sit invincibilis, & necessitatem inferens, ut sub illa voluntas à sola coactione sit libera. d. 4. p. 111. n. 1. tot. §. I. affirmatur dari gradus in concupiscentia & delectatione. d. 4. p. 120. n. 1. vid. *Gratia*.

Gratia non omnis est efficax. d. 4. p. 18. n. 16. 17. & 18. sed habet gradus suos. *ibid.* quid sit gratia efficax, seu *adjutorium quo?* quid gratia inefficax, seu *adjutorium sine quo non?* d. 4. p. 18. n. 16. 17. & 18. an gratia sufficiens sit idem, ac gratia efficax? d. 4. p. 29. n. 14. & seq. gratia sufficiens efficax est respectu actuum, ad quos datur juxta congruitas, & Thomistas. d. 4. p. 51. n. 5. & 6. an gratia efficax à sufficiente distinguatur entitative? d. 4. p. 54. n. 10. Thomistæ, & Augustiniani conveniunt in explicandis gradibus gratiæ. d. 4. p. 54. n. 11. Berti definitio gratiæ, quòd sit *illustratio mentis, & inspiratio S. Dilectionis* : purgatur ab errore Jansenii demonstrando, eam desumi ex S. Augustino, & Petavio Dionysio. d. 4. p. 10. n. 1. 2. 3. 4. & 5. Propositio hæc Berti: *Gratia efficax est victrix delectatio, sive charitas, quæ superat contrariam cupiditatem* : non ex Jansenio, sed S. Augustino est desumpta. d. 4. p. 12. n. 6. & seq. idem sentiunt Molinistæ cum Srephano Dechamps. d. 4. p. 12. n. 7. Congruistæ cum Vasquezio. d. 4. p. 13. n. 8. Bellarminus. d. 4. p. 13. n. 9. Antonius Massoulie Thomista. d. 4. p. 14. n. 10. Reginaldus. d. 4. p. 14. n. 11. Franciscus Macedo. d. 4. p. 16. n. 13. Brancatus de Lauræa. d. 4. p. 16. n. 14. Augustiniani omnes. d. 4. p. 17. n. 15. Berti sententia, quòd gratia modò sit efficax, modò inefficax, & habeat gradus suos, non est Janseniana, sed ex S. Augustino, Norisio, & Macedo exscripta. d. 4. p. 18. n. 16. 17. & 18. Jansenii erroris Character duplex est : unus in statu naturæ lapsæ, seu post lapsum Adami non agnoscere libertatem indifferentiæ : secundus verò negare aliud gratiæ adjutorium, præter gratiam efficacem, seu cum effectu conjunctam. d. 4. p. 33. n. 1. idem non admittit gratiam sufficientem. d. 4. p. 33. n. 2.

n. 2. Jansenii hæresis, in iis, quæ ad gratiam, & liberum arbitrium attinent, à Calvini parum, vel nihil differt. d. 4. p. 35. n. 5. & seq. negavit æquè Jansenius, ac Calvinus gratiam sufficientem. d. 4. p. 33. n. 2. & seq. quomodo à prima Jansenii propositione dissent Augustiniani, & Thomistæ, qui dicunt, auxilia sufficientia non dari singulis, ac ad potentiam proximè expeditam requiri gratiam efficacem? d. 4. p. 44. n. 3. Jansenianum non est dicere, justos habere gratiam sufficientem servandi præcepta, sed non semper efficacem. d. 4. p. 42. n. 1. quomodo præcepta possint servari ab homine, cum impleri nequeant sine gratia? d. 4. p. 44. n. 4. an iis præcepta sint observatu impossibilia, quibus negatur gratia sufficiens? d. 4. p. 45. n. 5. quod iusti semper habeant gratiam sufficientem servandi præcepta, non autem semper efficacem, docet Norisius. d. 4. p. 46. n. 8. tenentque Thomistæ. d. 4. p. 47. n. 9. Jansenii propositio secunda, tertia, & quarta negant gratiam sufficientem distinctam ab efficaci, & nolunt admittere cum gratia efficaci stare libertatem indifferentiæ. d. 4. p. 49. n. 1. Augustinianos, & Thomistas admittere gratiam sufficientem distinctam ab efficaci, probatur ex Norisio, & Macedo. d. 4. p. 50. n. 1. & 2. Jansenius gratiam sufficientem in sensu Molinistarum, & Thomistarum rejicit tanquam inutilem, ac perniciosam. d. 4. p. 50. n. 3. in quo sensu Jansenius admisit gratiam parvam? d. 4. p. 50. n. 4. quomodo in sententia de gratia sufficiente, & efficace Augustiniani, & Thomistæ differant à Jansenio? d. 4. p. 52. n. 7. & seq. Augustiniani in explicanda gratia efficace, & sufficiente conveniunt cum Thomistis. d. 4. p. 52. n. 8. statte gratia efficaci consentiet voluntas, quin tollatur libertas arbitrii. d. 4. p. 53. n. 9. 12. & 13. qualiter Augustiniani in doctrina de gratia efficace differant ab Egidianis? d. 4. p. 17. n. 5. Berti, & Bellelli doctrina, quod gratia efficax sit reponenda in delectatione victrici, quæ superat minores gradus concupiscentiæ, catholica est, non Janseniana. d. 4. p. 20. n. 1. idque docuerunt Norisius, & Macedo. d. 4. p. 20. n. 1. & 2. Egidiani. d. 4. p. 21. n. 3. Perrus Manso. d. 4. p. 21. n. 3. Gonzalez de Albenza. d. 4. p. 22. n. 4. Ulterius gratiam habere gradus, fatentur Gravelon. d. 4. p. 22. n. 5. Massoulié. d. 4. p. 23. n. 6. & 7. cui doctrinæ favet S. Thomas. *ibid.* etiam Congruistæ debent Berti concedere gratiam relativè efficacem. *R. P. Berti Theol. Tom. X.*

cem, seu talem, quæ habet gradus. d. 4. p. 26. n. 8. quomodo sententia Augustinianorum, & Congruistarum differant circa definitionem gratiæ efficaciæ? d. 4. p. 26. n. 8. quod Berti sententia, quæ negat, esse in homine lapsò potentiam proximè expeditam sine gratia efficaci ad opus supernaturale, non sit obnoxia errori Jansenii, probatur ex Norisio. d. 4. p. 26. n. 9. & 10. Macedo. d. 4. p. 28. n. 11. Bellarmino. d. 4. p. 29. n. 12. Didaco Alvarez. d. 4. pag. 29. n. 13. an, & in quo sensu Berti neget dari gratiam sufficientem? d. 4. p. 29. n. 14. quod id non faciat in sensu Jansenii, probatur ex Tournelio. d. 4. p. 30. n. 15. Francisco Cumel. d. 4. p. 30. n. 16. Brancato de Lauræa. d. 4. p. 31. n. 17. ex Francisco Macedo. d. 4. p. 31. n. 18. ac Academia Lovanienſi. d. 4. p. 32. n. 19. ac d. 5. p. 13. n. 1. & seq. Berti contra Jansenium admisit libertatem indifferentiæ. d. 4. p. 36. n. 8. quomodo Berti liberum arbitrium conciliet cum gratia? *ibid.* Berti ostendit, doctrinam suam de libertate esse desumptam ex S. Thoma *ibid.* Adamus, & Angeli in statu naturæ integræ poterant cum sola gratia actuali sine efficace opus supernaturale exercere. d. 4. p. 26. n. 9. & seq. non autem post lapsum. *ibid.* quale requiratur judicium rationis ad libertatem? d. 4. p. 36. n. 8. quomodo S. Thomas exelicit libertatem? d. 4. p. 36. n. 8. regula libertatem conciliandi cum gratia. d. 4. p. 39. n. 9. tam pro statu innocentie, quam naturæ lapsæ ad recte agendum necessariam putant Thomistæ gratiam ab intrinseco efficacem. d. 4. p. 15. n. 12. S. S. Angelis datam esse gratiam efficacem, omnes fatentur Thomistæ. d. 4. p. 15. n. 12. quæ differentia inter gratiam Adamo, & Angelis in statu innocentie datam, & gratiam homini post lapsum concessam? d. 4. p. 15. n. 12. Thomistæ constituunt gratiam efficacem in victrice delectatione. d. 4. p. 15. n. 12. Jansenius vi primæ propositionis ait, inductam fuisse per peccatum Adam necessitatem peccandi, & econtra per gratiam Christi necessitatem bene operandi. d. 4. p. 43. n. 2. an etiam amentes, parvuli in utero materno decedentes, infideles, excæcati habeant gratiam sufficientem? d. 4. p. 57. n. 3. & 4. an gratiæ efficaci liberè, vel necessariò homo assentiatur? d. 4. p. 67. n. 1. & seq. quid desuper sentiat Jansenius, quid Berti? *ibid.* qui defendunt gratiam per se efficacem, nequeunt admittere æquilibrium libertatis. d. 4. p. 70. n. 5. æquilibrium li-

(O)

berta-

bertatis pro statu naturæ lapsæ admittens sentit cum Pelagianis. d. 4. p. 70. n. 5. ac negat peccatum originale. *ibid.* æquilibrium libertatis tanquam figmentum rejicitur à Bellarmino, Vasquez, & Centum Episcopis Galliarum in acceptatione constitutionis *Unigenitus*. d. 4. p. 70. n. 5. Janseii propositio quinta damnata est, quia asseribat, Christum pro reprobis, & iis, qui æternam salutem non consequuntur, non esse mortuum, à Christo pro omnibus reprobis sufficientia remedia non esse præparata, nec dari in Christo voluntatem generalem salvandi omnes. d. 4. p. 56. n. 1. Berti econtra docet cum catholicis, Christum pro omnibus esse mortuum, pro omnibus omnino hominibus instituisse Sacramenta, ac remedia præparasse: remedia tamen, & gratias præparatas non omnibus actu applicari. d. 4. p. 56. n. 1. & seq. idem docuit Lemosius. d. 4. p. 57. n. 3. Gonet. d. 4. p. 59. n. 4. Bannes Dominicus. d. 4. p. 60. n. 5. Objectiones Anonymi contra Augustinianos, quod Janseium in doctrina de gratia sequantur, solvuntur. d. 4. p. 75. n. 1. & seq. tot. § VIII. Catholici doctores omnes conveniunt, quod omnibus omnino hominibus gratia sufficiens sit præparata: dissident verò in hoc, an omnibus hominibus dentur, & applicentur actu remedia sufficientia? d. 4. p. 60. n. 8. & 9. prius est dogma fidei: alterum placitum Scholarum. d. 4. p. 63. n. 14. non est Janseianum dicere, gratia præveniens consistit in delectatione indeliberata. d. 4. p. 77. n. 4. omnis gratia etiam parva & sufficiens excitat quidem, ac movet voluntatem, non tamen semper efficit illum effectum, cuius producendi veram confert potentiam. d. 4. p. 89. n. 2. solvuntur objectiones Anonymi contra gradus concupiscentiæ, & gratiæ allatæ. d. 4. p. 90. n. 3. & seq. an sit Janseianum dicere, gratiam sufficientem non dare potentiam proximè expeditam operandi effectum? d. 4. p. 92. n. 6. à Berti, & Augustinianis non docetur, quod interiori gratiæ in statu naturæ lapsæ nunquam resistatur eo sensu, quo docetur idem à Janseianis. d. 4. p. 89. n. 1. & seq. Augustiniani agnoscunt cum gratia efficaci, seu delectatione victrice veram dissentendi potentiam. d. 4. p. 96. n. 6. ac d. 4. p. 99. n. 1. & seq. Semipelagianos probabiliter admisisse gratiam internam ad initium fidei, dici potest sine timore censuræ. d. 4. p. 99. n. 1. & seq. apertissima falsitatis convincitur, qui dicit, in Scriptis Berti negari, gratiam sufficientem esse distinctam ab efficace. d. 4. p. 112. n. 1. tot.

§. II. apertè constat, Berti defendere, libertatem indifferentiæ stare cum gratia non tantum sufficiente, sed etiam efficace, & victrice. d. 4. p. 115. n. 1. tot. §. IV. non est Janseianum, gratiam statuere in delectatione indeliberata. d. 4. pag. 121. n. 2. Berti sententia comprobatur, quod non sit necessaria ad imputationem peccati præsens, & actualis divinæ gratiæ inspiratio. d. 4. p. 126. n. 7. & 8. ostendit Berti, se non negare gratiam verè sufficientem. d. 4. p. 129. n. 1. & seq. tot. §. VII. & VIII. nec convenire cum Janseio in explicanda gratia efficace, sufficiente, ac parva. *ibid.* non male gratia sufficiens à Berti vocatur inefficax. d. 4. p. 138. n. 8. Berti se defendit contra Anonymum, quod admisit omnibus hominibus præparari sufficientia remedia, & gratias tam inquam externas. d. 4. p. 145. n. 1. ostendit Berti ad voluntatem antecedentem Dei salvandi omnes homines non pertinere, dare omnibus remedia, & gratias sufficientes, sed præparare. d. 4. p. 147. n. 2. & seq. apparet ex opere Berti eum admisisse, dari reprobis gratias sufficientes. d. 4. p. 154. n. 7. Bellelli nullibi docuit, delectationem victricem, seu gratiam efficacem inferre libero arbitrio necessitatem antecedentem. d. 4. p. 157. n. 1. tot. §. I. Bellelli docet, gratiam sufficientem omnibus esse præparatam hominibus etiam infidelibus, & peccatoribus. d. 4. p. 159. n. 1. 2. & 3. secundum Bellelli omnes habent gratiam orandi pro gratia sufficiente. d. 4. p. 160. n. 2. & seq. an Tridentinum sess. 6. cap. 5. & can. 8. loquatur de gratia sufficiente, vel efficace? d. 4. p. 178. n. 7. quomodo Bellelli explicet illud: *sine gratia homo non potest operari bonum*? d. 4. p. 170. n. 1. & seq. in quo sensu Bellelli vocet gratiam sufficientem gratiam parvam? d. 4. p. 173. n. 3. Anonymus criminatur, Bellellium male uti exemplo oculorum in explicanda gratia. d. 4. p. 170. n. 1. & seq. quomodo Bellelli docuerit, non posse resisti gratiæ efficaci? d. 4. p. 176. n. 6. Bellellio non nocet, quod doceat, esse difficultatem conciliandi gratiam cum libertate. d. 4. p. 184. n. 1. Bellelli non negat gratiam sufficientem. d. 5. p. 13. n. 1. & 2. Bellelli non docuit, gratiæ efficaci resisti non posse. d. 5. p. 14. n. 3. an dicat, primam gratiam esse fidem inchoatam? d. 5. p. 16. n. 4. Bajus circa gratiam Angelorum, & Adami, undecim habet propositiones, quis sit harum sensus? & quomodo eadem doctrina Augustinianorum refutentur? d. 6. p. 32. n. 1. 2. & 3. ostenditur con-

I N D E X.

contra Bajum, integritatem, iustitiam, & immortalitatem fuisse dona gratiæ supernaturalia. *ibid.* Bajus negat, ad opera bona requiri gratiam habitualement. d. 6. pag. 37. n. 1. 2. & 3. Bajus docet, omne bonum opus mereri gratiam sanctificantem, hominem justificari sine gratia per solam obedientiam mandatorum: longè aliter scribunt Augustiniani. d. 6. p. 39. n. 1. 2. & 3. examinantur propositiones Quesnellii de gratia datæ, & oppugnantur d. 6. p. 50. n. 1. 2. & 3. item propositiones de gratia Adamo, & Angelis concessa. d. 6. p. 56. n. 1. 2. & 3.

Graveſon: Berti, & Bellelli doctrina, quòd gratia efficax sit reponenda in delectatione victrici, quæ superat minores gradus concupiscentiæ, Catholica est, non Janseniana. d. 4. pag. 20. n. 1. idque docuit Graveſon. d. 4. p. 22. n. 5.

H.

Hæresis: nec Sanctissimi viri tolerarunt notam, ac calumniam hæresis ipsis imputatam. d. 4. p. 123. n. 5.

Homo: Jansenii prima propositio ait: quòd aliqua Dei præcepta sint impossibilia hominibus etiam iustis. Catholici ajunt, nec ulli peccatorum esse aliqua præcepta impossibilia. d. 4. p. 42. n. 1. quomodo præcepta possint servari ab homine, cum impleri nequeant sine gratia? d. 4. p. 44. n. 4. quòd Berti sententia, quæ negat esse in homine lapſo potentiam proximè expeditam sine gratia efficaci ad opus supernaturale, non sit Jansenii errori obnoxia, probatur ex Noriſio. d. 4. p. 26. n. 9. & 10. Macedo. d. 4. p. 28. num. 11. Bellarmino. d. 4. p. 29. n. 12. Didaco Alvarez. d. 4. p. 29. n. 13. quæ differentia inter gratiam Adamo, & Angelis in statu innocentiae datam, & gratiam homini post lapſum concessam? d. 4. p. 15. n. 12. ac d. 4. p. 26. n. 9. & seq. Christus pro omnibus hominibus mortuus est, & omnium est Salvator. d. 4. pag. 56. num. 1. & seq. Catholici Doctores omnes conveniunt, quòd omnibus omnino hominibus gratia sufficiens sit præparata: dissident verò in hoc, an omnibus hominibus dentur, & applicentur actu remedia sufficientia? d. 4. p. 60. n. 8. & 9. prius est dogma fidei: alterum placitum Scholarum. d. 4. p. 63. n. 14. an gratiæ efficaci liberè vel necessario homo assentiatur? d. 4. p. 67. n. 1. & seq. quid deſuper sentiat Jansenius, quid Berti? *ibid.* Christum

pro omnibus omnino hominibus etiam parvulis in utero materno decedentibus mortuum esse probatur. d. 4. p. 103. n. 1. & seq. qualiter Deus velit omnes homines salvos fieri? d. 4. p. 106. n. 7. & 8. quomodo Jansenius, & quomodo Augustiniani explicent in Deo voluntatem antecedentem, & consequentem salvandi omnes homines? d. 4. p. 56. n. 1. ac d. 4. p. 106. n. 7. & 8. Berti non negat, Christum pro omnibus omnino hominibus esse mortuum. d. 4. p. 117. n. 1. tot. §. V. solvuntur objectiones Anonymi contra prædictas Berti conclusiones allatæ. d. 4. p. 119. n. 1. & seq. usque ad Cap. III. Berti se defendit contra Anonymum, quòd admitterit omnibus hominibus præparari sufficientia remedia, & gratias tam inquam externas. d. 4. p. 145. n. 1. ostendit Berti, ad voluntatem antecedentem Dei salvandi omnes homines non pertinere dare omnibus remedia, & gratias sufficientes, sed præparare. d. 4. p. 147. n. 2. & seq. Bellelli docet, gratiam sufficientem omnibus esse præparatam hominibus etiam infidelibus, & peccatoribus. d. 4. p. 159. n. 1. 2. & 3. de libero arbitrio hominis post lapſum docuit Bajus propositiones tredecim, in quibus evertit liberum arbitrium, dicit omnia peccatorum opera esse peccata, si sine charitate fiunt, quia proveniunt ex cupiditate noxia: ac quomodo Augustiniani istos errores declinent? d. 6. p. 33. n. 1. 2. & 3. Bajus docet, hominem peccare in iis, quæ vitare non potest. d. 6. p. 35. n. 1. 2. & 3. idem docet, hominem justificari sine gratia per solam obedientiam mandatorum: longè aliter docent Augustiniani. d. 6. p. 39. n. 1. 2. & 3. quid Quesnellius sentiat de viribus liberi arbitrii hominis post lapſum? d. 6. p. 58. n. 1. 2. & 3.

I.

Jansenianus: Berti, & Bellelli doctrina, quòd gratia efficax sit reponenda in delectatione victrici, quæ superat minores gradus concupiscentiæ, Catholica est, non Janseniana. d. 4. p. 20. n. 1. idque docuerunt plures Doctores Catholici. *ibid.* & seq. in quo sensu verum sit, & in quo Jansenianum, *voluntatem trahi delectatione*? d. 4. p. 76. n. 1. non est Jansenianum dicere gratia præveniens consistit in delectatione inderiberata. d. 4. p. 77. n. 4. an sit Jansenianum dicere, gratiam sufficientem non dare potentiam proximè expeditam operandi effectum? d. 4. p. 92. n. 6. non est Jansenianum, gratiam constituere in delecta-

(O) 2

lecta-

lectatione indeliberata. d. 4. pag. 121. num. 2.

Janfenius: prohibuit Innocentius XII. ne S.S. Augustini, & Thomæ Discipuli arguantur de errore Janfenii. d. 4. præf. p. 4. n. II. Berti definitio gratiæ, quod sit *illustratio mentis, & inspiratio S. Dilectionis*, purgatur ab errore Janfenii demonstrando, eam aperte desumi ex S. Augustino, & Dionysio Petavio. d. 4. p. 10. n. 1. 2. 3. 4. & 5. Propositio hæc Berti: *gratia efficax est victrix delectatio, sive charitas, quæ superat contrariam cupiditatem*: non ex Janfenio, sed S. Augustino est desumpta. d. 4. p. 12. n. 6 & seq. idem sentiunt plures Doctores Catholici. *ibid.* & seq. Berti sententia, quod gratia modò sit efficax, modò inefficax, & habeat gradus suos, non est Janfeniana, sed ex S. Augustino, Norisio, & Macedo exscripta. d. 4. p. 18. n. 16. 17. & 18. an gratiæ efficaci liberè vel necessariò homo assentiatur? d. 4. p. 67. n. 1. & seq. quid desuper sentiat Janfenius, quid Berti? *ibid.* à Berti, & Augustiniani non docetur, quod interiori gratiæ in statu naturæ lapsæ nunquam resistatur eo sensu, quo docetur idem à Janfenio. d. 4. p. 89. n. 1. & seq. ostendit Berti, se non negare gratiam verè sufficientem. d. 4. p. 129. n. 1. & seq. tot. §. VII. & VIII. nec convenit cum Janfenio in explicanda gratia efficace, sufficiente, ac parva. *ibid.* Berti invicem declarat, à se contra Janfenium propugnatam fuisse libertatem indifferentiæ. d. 4. p. 139. n. 1. tot. §. IX. Anonymus vult probare, Bellelli in sensu Janfenii explicare necessitatem absolutam, & conditionatam, antecedentem, & consequentem. d. 4. p. 179. n. 1. & seq. ac d. 4. p. 181. n. 1. & seq. solvuntur objectiones Anonymi, quibus evincere cupit, Bellellium docuisse quinque propositiones Janfenii. d. 4. p. 187. n. 6. & seq. Augustiniani non nisi per calumniam ab Anonymo arguuntur Bajanismi, & Janfenismi ex eo, quia putat, ex principiis Augustinianorum profluere errores Baji, & Janfenii, cum ex verissimis principiis falsissimæ sequelæ deduci possint. d. 4. p. 5. n. 1. & seq. sensus quinque propositionum Janfenii breviter explicatur, & quomodo ab Augustiniani rejiciatur, ostenditur. d. 6. p. 46. n. 1. tot. Cap. II.

Janfenii erroris Character duplex est: unus in statu naturæ lapsæ, seu post lapsum Adami non agnoscere libertatem indifferentiæ: secundus negare aliud gratiæ adjutorium, præter gratiam efficacem, seu cum

effectu conjunctam. d. 4. p. 33. n. 1. non admittit gratiam sufficientem. d. 4. p. 33. n. 2. admittit, quod sola necessitas coactionis adimat libertatem. d. 4. p. 33. n. 2. Janfenii hæresis in iis, quæ ad gratiam & libertatem attinent, à Calvinii parum vel nihil differt. d. 4. p. 35. n. 5. & seq. negavit æque Janfenius, ac Calvinus gratiam sufficientem. d. 4. p. 31. n. 2. & seq. Janfenius confundit ea, quæ sunt voluntaria, & quæ libera: seu ea, quæ sunt voluntatis, cum iis, quæ pertinent ad libertatem arbitrii. d. 4. p. 36. n. 8. Berti contra Janfenium admittit libertatem indifferentiæ. *ibid.* quomodo Berti liberum arbitrium conciliet cum gratia? *ibid.* Berti ostendit, doctrinam suam de libertate esse desumptam ex S. Thoma. *ibid.* quod Berti sententia, quæ negat esse in homine lapso potentiam proximè expeditam sine gratia efficaci ad opus supernaturale, non sit Janfenii errori obnoxia, probatur ex Norisio, & aliis. d. 4. p. 26. n. 9. & seq. an & in quo sensu neget Berti, dari gratiam sufficientem. d. 4. p. 29. n. 14. quod id non faciat in sensu Janfenii, probatur testimonio Doctorum, & Academiæ Lovaniensis. d. 4. p. 30. n. 15. & seq.

Janfenii prima propositio ait, aliqua Dei præcepta esse impossibilia hominibus iustis: Catholici ajunt, nec ulli peccatorum esse aliqua præcepta impossibilia. d. 4. p. 42. n. 1. propositiones Janfenii in sensu, quem illarum verba præferunt, sunt damnatæ. *ibid.* Janfenius vi primæ propositionis ait, inductam fuisse per peccatum Adami necessitatem peccandi, & econtra per gratiam Christi necessitatem bene operandi. d. 4. p. 43. n. 2. Janfenius aduiterat verba S. Augustini. d. 4. p. 43. n. 2. quomodo à prima Janfenii propositione dissent Augustiniani, & Thomistæ, qui dicunt, auxilia sufficientia non dari singulis, ac ad potentiam proximè expeditam requiri gratiam efficacem? d. 4. p. 44. n. 3. Janfenianum non est dicere iustos habere gratiam sufficientem servandi præcepta, sed non semper efficacem. d. 4. pag. 42. n. 1. quomodo præcepta possint servari ab homine, cum impleri nequeant sine gratia? d. 4. p. 44. n. 4. an iis præcepta sint observatu impossibilia, quibus negatur gratia sufficiens? d. 4. p. 45. n. 5. quod iusti semper habeant gratiam sufficientem servandi præcepta, non autem semper efficacem, docet Norisius. d. 4. p. 46. n. 8. tenentque Thomistæ. d. 4. p. 47. n. 9. solvuntur objectiones Anonymi, quibus intendit probare ex Berti sententia sequi impossibilitatem servandi omnia præ-

præcepta. d. 4. pag. 85. n. 1. & seq. tot. §. IX.

Janſenii propoſitiones ſecunda, tertia, & quarta negant gratiam ſufficientem diſtinctam ab efficaci, & nolunt admittere cum gratia efficaci ſtare libertatem indiſſerentia. d. 4. pag. 49. n. 1. Auguſtinianos & Thomiſtas admittere gratiam ſufficientem ab efficaci diſtinctam, probatur ex Noriſio, & Macedo. d. 4. pag. 50. n. 1. & 2. Janſenius gratiam ſufficientem in ſenſu Moliniſtarum, & Thomiſtarum reſcit tanquam inutilem, ac pernicioſam. d. 4. p. 50. n. 3. in quo ſenſu Janſenius admiſſerit gratiam parvam? d. 4. p. 50. n. 4. quomodo in ſententia de gratia ſufficiente & efficace Auguſtiniani & Thomiſtæ differant à Janſenio? d. 4. p. 52. n. 7. & ſeq. Auguſtiniani in explicanda gratia efficaci, & ſufficiente conveniunt cum Thomiſtis. d. 4. p. 52. n. 8. ſtante gratia efficaci conſentiet voluntas, quin tollatur libertas arbitrii. d. 4. p. 53. n. 9. 12. & 13. ſolvuntur Anonymi objectiones volentis, quòd Berti, & Auguſtiniani idem doceant in materia de gratia efficaci. & ſufficiente, quòd Janſenius in ſecunda propoſitione. d. 4. p. 89. n. 1. & ſeq. Berti ait, non ſufficere ad merendum, vel demerendum libertatem à coactione ſed requiri etiam libertatem à neceſſitate. d. 4. p. 94. n. 1. & ſeq. Berti in ſenſu Janſenii non admiſſit poteſtatem agendi, & non agendi. d. 4. p. 95. n. 4. ſolvuntur Anonymi objectiones, quibus probare nititur ex opere Berti progredi tertiam propoſitionem Janſenii. d. 4. pag. 94. n. 1. & ſeq. Berti opus ſuum purgat contra Anonymum ab errore propoſitionis quartæ Janſenii. d. 4. p. 99. n. 1. & ſeq.

Janſenii propoſitio quinta damnata eſt, quia aſſerebat, Chriſtum pro reprobis, & iis, qui æternam ſalutem non conſequuntur, non eſſe mortuum, à Chriſto pro omnibus reprobis ſufficientia remedia non eſſe præparata, nec dati in Chriſto voluntatem generalem ſalvandi omnes. d. 4. p. 56. n. 1. Berti econtra docet cum Catholicis, Chriſtum pro omnibus eſſe mortuum, pro omnibus omnino hominibus inſtituiſſe Sacramenta, ac remedia præparaviſſe: remedia tamen & gratias præparatas non omnibus actu applicari. d. 4. p. 56. n. 1. & ſeq. idem docuerunt plurimi Doctores Catholici. *ibid.* & ſeq. ſtatuit Janſenius delectationem viſtricem eſſe ſe-junctam à deliberatione, & ab indiſſerentia liberi arbitrii ita, ut cum libertate indiſſerentia ſtare non poſſit. Berti econtra admiſſit libertatem indiſſerentia. d. 4. p. 67. n. 1. in quo ſenſu Berti dicat, dele-

R. P. Berti Theol. Tom. X,

stationem viſtricem eſſe deliberatam, & in quo ſenſu eam eſſe indeliberatam? d. 4. pag. 67. n. 1. Berti cum Janſenio non admiſſit ſolam indeliberatam delectationem, & neceſſitatem antecedentem, quæ ſine deliberatione voluntatis eſt. d. 4. p. 67. n. 1. & 2. idem cum Berti indicat Vaquez. d. 4. p. 68. n. 2. Bellarminus. d. 4. p. 68. n. 3. Thomiſtæ. d. 4. pag. 68. n. 4. qualis differentia intercedat inter Berti, & Auguſtinianos, ac inter Janſenium? d. 4. p. 74. Coroll. I. & II. objectiones Anonymi contra Auguſtinianos, quòd Janſenium in doctrina de gratia ſequantur, ſolvuntur. d. 4. p. 75. n. 1. & ſeq. tot. §. VIII. Chriſtum pro omnibus omnino hominibus etiam parvulis in utero materno decedentibus mortuum eſſe, probatur. d. 4. p. 103. n. 1. & ſeq. Anonymus nequit ex opere Berti evincere, eum docere, Chriſtum pro ſolis Electis eſſe mortuum. d. 4. p. 103. n. 1. & ſeq. an Chriſtus dicatur mortuus pro reprobis, quia eis temporalia dona promeruit? d. 4. pag. 105. num. 5. & 6. in quo ſenſu Chriſtus pro reprobis ſit mortuus? d. 4. p. 106. n. 7. & 8. qualiter Deus velit omnes homines ſalvos fieri? d. 4. p. 106. n. 7. & 8. quomodo Janſenius, & quomodo Auguſtiniani explicent in Deo voluntatem antecedentem, & conſequentem ſalvandi omnes homines? d. 4. p. 56. n. 1. ac d. 4. p. 106. n. 7. & 8.

Illustratio Berti definitio gratiæ, quòd ſit *illustratio mentis, & inspiratio S. Dilectionis* purgatur ab errore Janſenii demonſtrandò, eam aperte deſumi ex S. Auguſtino; & Petavio Dionyſio. d. 4. p. 10. n. 1. 2. 3. 4. & 5. vid. *gratia*.

Immortalitas: vid. *integritas*.

Impius: decipitur, quicquid ait, Berti exiſtimare, aliqua præcepta eſſe juſtis impoſſibilia. d. 4. pag. 114. n. 1. tot. §. III. imò non juſtis tantum, ſed etiam cuilibet infideli, & impio præcepta ſunt poſſibilia. *ibid.*

Impoſſibilis: Bajus docet, Deum præcipere impoſſibilia. d. 6. p. 35. n. 1. 2. & 3. reſutatur ab Auguſtinianis. *ibid.*

Impoſſibilitas: ſolvuntur objectiones Anonymi, quibus intendit probare, ex Berti ſententia ſequi impoſſibilitatem ſervandi omnia præcepta. d. 4. p. 85. n. 1. & ſeq. §. IX.

Imputatio: Berti ſententiã comprobatur, quòd non ſit neceſſaria ad imputationem peccati præſens, & actualis Divinæ gratiæ inspiratio. d. 4. p. 126. n. 7. & 8.

Indeliberatus: non eſt Janſenianum dicere, *gratia præveniens conſiſtit in delectatione indeliberata*. d. 4. p. 77. n. 4. Anonymus circa materiam de delectatione indeliberata

(P)

rata

rata pravè interpretatur verba S. Augustini. d. 4. p. 79. n. 9. & seq. non est Jansenium, gratiam statuere in delectatione indeliberata. d. 4. p. 121. n. 2. in quo sensu delectatio sit secundum Berti deliberata, & indeliberata? d. 4. p. 122. n. 3.

Indifferentia: Jansenii erroris Character duplex est: unus in statu naturæ lapsæ, seu post lapsum Adami non agnoscere indifferentiam: secundus: negare aliud gratiæ adjutorium præter gratiam efficacem, seu cum effectu conjunctam, d. 4. p. 33. n. 1. Berti contra Jansenium admittit libertatem indifferentiæ. d. 4. pag. 36. n. 8. vid. *Libertas*.

Inefficax: vid. *gratia*.

Infans: vid. *parvulus*.

Infidelis: an habeat gratiam sufficientem? d. 4. p. 59. n. 4. Bellesi docet, gratiam sufficientem omnibus esse præparatam hominibus etiam infidelibus, & peccatoribus. d. 4. p. 159. n. 1. & 3.

Innocentia: tam pro statu innocentiae, quam naturæ lapsæ ad rectè agendum necessariam putant Thomistæ gratiam ab intrinseco efficacem. d. 4. p. 15. n. 12. quæ differentia inter gratiam Adami, & Angelis in statu innocentiae datam, & gratiam homini post lapsum concessam? d. 4. p. 15. n. 12. ac d. 4. p. 26. n. 9. & seq. ostenditur contra Bajum, quòd in statu innocentiae integritas, justitia, & immortalitas fuerint dona Dei supernaturalia. d. 6. p. 32. n. 3.

Innocentius XII. prohibuit, ne S. S. Augustini, & Thomæ discipuli Jansenistarum nomine traducantur. d. 4. præf. p. 4. n. II.

Inspiratio: Berti definitio gratiæ, quòd sit *illustratio mentis*, & *inspiratio S. Dilectionis*, purgatur ab errore Jansenii demonstrandò, eam apertè desumi ex S. Augustino, & Petavio Dionysio. d. 4. p. 10. n. 1. 2. 3. 4. & 5. vid. *gratia*.

Integritas: contra Bajum ostenditur, integritatem, justitiam, & immortalitatem in statu innocentiae fuisse dona Dei supernaturalia. d. 6. p. 32. n. 3.

Invincibilis: demonstrat Berti, se nunquam admisisse delectationem invincibilem adimentem libertatem indifferentiæ. d. 6. p. 122. n. 4. & 5.

Joannes à S. Thoma docet cum Catholicis, Christum pro omnibus esse mortuum, pro omnibus omnino hominibus instituisse Sacramenta, ac remedia præparasse: remedia tamen & gratias præparatas non omnibus actu applicari. d. 4. p. 56. num. 1. & seq.

Judicium: quale requiratur judicium rationis ad libertatem? d. 4. p. 36. n. 8.

Juramentum: damnantur propositiones

Quesnellii agentes de juramento. d. 6. p. 61. n. 1. 2. & 3.

Justificatio: quas Bajus tradiderit propositiones circa justificationem? d. 6. p. 39. n. 1. 2. & 3.

Justitia: vid. *integritas*.

Justus: Jansenii prima propositio ait, aliqua Dei præcepta esse impossibilia hominibus justis. Catholici ajunt, nec ulli peccatorum esse aliqua præcepta impossibilia. d. 3. p. 42. n. 1. Jansenianum non est dicere, justos habere gratiam sufficientem servandi præcepta, sed non semper efficacem. d. 4. p. 42. n. 1. quòd Justis semper habeant gratiam sufficientem servandi præcepta, non autem semper efficacem, docet Norisus. d. 4. p. 46. n. 8. tenentque Thomistæ. d. 4. p. 47. n. 9. decipitur, quisquis ait, Berti existimare, aliqua præcepta esse justis impossibilia. d. 4. p. 114. n. 1. tot § III. imò non Justis tantum, sed etiam cuilibet fidei, ac impio præcepta sunt possibilia. *ibid.*

L.

Lapsus: Jansenii erroris Character duplex est: unus in statu naturæ lapsæ, seu post lapsum Adami non agnoscere libertatem indifferentiæ: secundus: negare aliud gratiæ adjutorium præter gratiam efficacem, seu cum effectu conjunctam. d. 4. p. 33. n. 1. Adamus, & Angeli in statu naturæ integræ poterant cum sola gratia actuali sine efficace opus supernaturale exercere. d. 4. p. 26. n. 9. & seq. non autem post lapsum. *ibid.* quæ differentia inter gratiam Adami, & Angelis in statu naturæ integræ datam, & gratiam homini post lapsum concessam? d. 4. p. 15. n. 12. ac d. 4. p. 26. n. 9. & seq. de libero arbitrio hominis post lapsum docuit Bajus propositiones tredecim, in quibus evertit liberum arbitrium, dicit omnia peccatorum opera esse peccata, si fiunt sine charitate, quia proveniunt ex cupiditate noxia: ac quomodo Augustiniani hos errores declinent? d. 6. p. 33. n. 1. 2. & 3. quid Quesnellius sentiat de viribus liberi arbitrii hominis post lapsum? d. 6. p. 58. n. 1. 2. & 3.

De Lauræa Brancatus: Propositio hæc Berti: *gratia efficax est victrix delectatio, sive charitas, quæ superat contrariam cupiditatem*: non est ex Jansenio, sed S. Augustino desumpta. d. 4. p. 12. n. 6. & seq. idem sentit Brancatus de Lauræa. d. 4. p. 16. n. 14. an, & in quo sensu Berti neget gratiam dari sufficientem? d. 4. p. 29. n. 14. quòd id non faciat in sensu Jansenii proba-

I N D E X,

probat ex Brancato de Lauræa. d. 4. p. 31. n. 17. Brancatus de lauræa docet, Christum pro omnibus præparasse remedia, remedia tamen præparata non omnibus actu applicari. d. 4. pag. 56. num. 1. & seq.

Lectio: damnantur propositiones Quesnellii agentes de lectione Scripturarum. d. 6. p. 63. n. 1. 2. & 3.

Lemosius docet cum Catholicis, Christum pro omnibus præparasse remedia, ea tamen præparata non omnibus actu applicari. d. 4. p. 57. n. 3.

Liber: vid. *Arbitrium*, vel *Libertas*.

Libertas: quale requiratur iudicium rationis ad libertatem? d. 4. p. 36. n. 8. quomodo S. Thomas explicet libertatem? *ibid.* regula libertatem conciliandi cum gratia. d. 4. p. 39. n. 9. Jansenii erroris character duplex est: unus in statu naturæ lapsæ, seu post lapsum Adami non agnoscere libertatem indifferentiæ: secundus: negare aliud gratiæ adiutorium præter gratiam efficacem, seu cum effectu conjunctam. d. 4. p. 33. n. 1. Jansenius admittit, quod sola necessitas coactionis adimat libertatem. d. 4. p. 33. n. 2. Jansenii hæresis in iis, quæ ad gratiam, & libertatem attinent, à Calvinianis, vel nihil differt. d. 4. p. 35. n. 5. & seq. Jansenius confundit ea, quæ sunt voluntaria, & quæ libera: seu ea, quæ sunt voluntatis, cum iis, quæ pertinent ad arbitrii libertatem. d. 4. p. 36. n. 8. Jansenii propositiones secunda, tertia, & quarta negant gratiam sufficientem ab efficaci distinctam, & nolunt admittere cum gratia efficaci stare libertatem indifferentiæ. d. 4. p. 49. n. 1. stante gratia efficace consentiet voluntas, quin tollatur libertas arbitrii. d. 4. p. 53. n. 9. 12 & 13. sententia ad mentem Berti & Bellelli explicata non tollit libertatem. d. 4. p. 25. n. 7. Berti contra Jansenium admittit libertatem indifferentiæ. d. 4. p. 36. n. 8. quomodo Berti liberum arbitrium conciliet cum gratia? *ibid.* Berti ostendit doctrinam suam de libertate esse desumptam ex S. Thoma. *ibid.* solvuntur objectiones Anonymi, quibus probare nititur ab Augustinianis tolli libertatem indifferentiæ. d. 4. p. 78. n. 6. & seq. statuit Jansenius, delectationem victricem esse sejunctam à deliberatione & ab indifferentia liberi arbitrii, ita, ut cum libertate indifferentiæ stare non possit: Berti e contra admittit libertatem indifferentiæ. d. 4. p. 67. n. 1. qui defendunt gratiam per se efficacem, nequeunt admittere æquilibrium libertatis. d. 4. p. 70. n. 5. æquilibrium libertatis pro statu naturæ lapsæ admittens sentit cum Pelagianis. *ibid.* ac negat peccatum origina-

le. *ibid.* æquilibrium libertatis tanquam figmentum rejicitur à Bellarmino, Vasquez, & centum Episcopis Galliarum in acceptatione constitutionis *Unigenitus*. d. 4. p. 70. n. 5. voluntas non ex electione, sed ex necessitate appetit finem ultimum. d. 4. p. 73. n. 6. ex electione autem & libertate indifferentiæ fertur in media. d. 4. p. 73. n. 7. Berti ait, non sufficere ad merendum, vel demerendum libertatem à coactione, sed requiri etiam libertatem à necessitate. d. 4. p. 94. n. 1. & seq. aperte constat. Berti defendere, libertatem indifferentiæ stare cum gratia non tantum sufficiente, sed etiam efficace, & victrice. d. 4. p. 115. n. 1. tot. §. IV. demonstrat Berti, se nunquam admisisse delectationem invincibilem adimendam libertatem indifferentiæ. d. 4. p. 22. n. 4. & 5. Berti invictè declarat, à se contra Jansenium propugnatam fuisse libertatem indifferentiæ. d. 4. pag. 39. num. 1. tot. §. IX. Bellelli propugnat, libertatem à necessitate, & non tantum à coactione esse necessariam ad meritum, & demeritum. d. 4. p. 161. n. 1. & seq. ac d. 4. p. 186. n. 4. & seq. Bellellio non nocet, quod doceat, difficulter explicari posse, quomodo gratia concilietur cum libertate. d. 4. p. 184. n. 1. Bajus docet sublatam libertatem à necessitate: refutatur ab Augustinianis. d. 6. pag. 35. num. 1. 2. & 3.

Lovanienfis: an & in quo sensu Berti negat, dari gratiam sufficientem? d. 4. p. 29. n. 14. quod id non faciat in sensu Jansenii, probatur ex Academia Lovanienfi. d. 4. p. 32. n. 19. idem docet cum Catholicis, Christum pro omnibus esse mortuum, pro omnibus omnino hominibus instituisse Sacramenta, ac remedia præparasse: remedia tamen præparata non omnibus actu applicari. d. 4. p. 56. n. 1. & seq. ac d. 4. p. 61. n. 10.

M.

Macedo Franciscus: Propositio hæc Berti: *gratia efficax est victrix delectatio, sive charitas, quæ superat contrariam cupiditatem*: non ex Jansenio, sed S. Augustino est desumpta. d. 4. p. 12. n. 6. & seq. idem sentit Franciscus Macedo. d. 4. p. 16. n. 13. Berti sententia, quod gratia modo sit efficax, modo inefficax, & habeat gradus suos non est Janseniana, sed ex S. Augustino, Norisio, & Macedo exscripta. d. 4. p. 18. n. 16. 17. & 18. Augustinianos & Thomistas admittere gratiam sufficientem ab efficaci distinctam, probatur ex Norisio, & Macedo. d. 4. p. 50. n. 1. & (P) 2

2. Ma-

2. Macedo doctrina, quod gratia efficax sit reponenda in delectatione victrice, quæ superat minores gradus concupiscentiæ, catholica est, non Janseniana. d. 4. p. 20. n. 1. & 2. quod Berti sententia, quæ negat esse in homine lapsō potentiam proximè expeditam sine gratia efficace ad opus supernaturale, non sit Jansenii errori obnoxia, probatur ex Macedo. d. 4. p. 28. n. 11. an & in quo sensu Berti neget gratiam dari sufficientem? d. 4. p. 29. n. 14. quod id non faciat in sensu Jansenii, probatur ex Francisco Macedo. d. 4. p. 31. n. 18. idem docet cum Catholicis, Christum pro omnibus esse mortuum, pro omnibus omnino hominibus instituisse Sacramenta, ac remedia preparasse: remedia tamen, & gratias preparatas non omnibus actu applicari. d. 4. pag. 65. num. 15.

Mandatum: vid. *Præceptum*.

Mansō Petri doctrina, quod gratia efficax sit reponenda in delectatione victrice, quæ superat minores gradus concupiscentiæ, catholica est, non Janseniana. d. 4. p. 21. n. 3.

S. MARIA: Bajus negat dari peccatum veniale: q. id sentiat de peccato originali? putat B. Virginem illud, imò & actualia peccata contraxisse. d. 6. pag. 41. n. 1. 2. & 3.

Massoulie Antonius constituit gratiam efficacem in victrice delectatione. d. 4. p. 14. n. 10. ejus opera variè laudantur, *ibid.* Berti & Bellelli doctrina, quod gratia efficax sit reponenda in delectatione victrice, quæ superat minores gradus concupiscentiæ, Catholica est, non Janseniana. d. 4. p. 20. n. 1. idque docuit Massoulie. d. 4. p. 23. n. 6. & 7.

Medium: vid. *Remedium*. voluntas non ex electione, sed ex necessitate appetit finem ultimum. d. 4. p. 73. n. 6. ex electione autem & libertate indifferentiæ fertur in media d. 4. p. 73. n. 7.

Meritum: de propositionibus Baji circa merita operum. d. 6. p. 37. n. 1. 2. & 3.

Missæ: Bajus dicit, Sacrificium Missæ ea ratione esse Sacrificium, quia Sacrificium dicuntur aliæ virtutes. d. 6. p. 43. n. 1. 2. & 3.

Molinista: Propositio hæc Berti: *gratia efficax est victrix delectatio, sive charitas, quæ superat contrariam cupiditatem:* non ex Jansenio, sed S. Augustino est desumpta. d. 4. p. 12. n. 6. & seq. idem sentiunt Molinistæ cum Stephano Dechamps. *ibid.* Jansenius gratiam sufficientem in sensu Molinistarum, & Thomistarum rejicit tanquam inutilem, & perniciosam. d. 4. p. 50. n. 3.

Mortuus: Jansenii propositio quinta damnata est, quia asserbat, Christum pro reprobis, & iis, qui æternam salutem non consequuntur, non esse mortuum: contrarium docet Berti. d. 4. p. 56. n. 1. & seq. Christum pro omnibus omnino hominibus etiam parvulis in utero materno decedentibus mortuum esse, probatur d. 4. p. 103. n. 1. & seq. Anonymus nequit ex opere Berti evincere, eum docere, Christum pro solis electis esse mortuum. d. 4. p. 103. n. 1. & seq. an Christus dicatur mortuus pro reprobis, quia eis temporalia dona promeruit? d. 4. p. 105. n. 5. & 6. in quo sensu Christus pro reprobis sit mortuus? d. 4. p. 106. n. 7. & 8. Berti non negat, Christum pro omnibus omnino hominibus esse mortuum, d. 4. p. 117. n. 1. §. V. solvantur objectiones Anonymi contra prædictas Berti conclusiones allatæ. d. 4. p. 119. n. 1. & seq. usque ad Cap. III. damnantur propositiones Quesnelii negantes Christum pro omnibus esse mortuum. d. 6. p. 54. n. 1, 2. & 3.

N.

Natura: Jansenii erroris Character duplex est: unus in statu naturæ lapsæ, seu post lapsum Adami non agnoscere libertatem indifferentiæ: secundus: negare aliud gratiæ adjutorium præter gratiam efficacem, seu cum effectu conjunctam. d. 4. p. 33. n. 1. Adamus & angeli in statu naturæ integræ poterant cum sola gratia actuali sine efficace opus supernaturale exercere. d. 4. p. 36. n. 9. & seq. non autem post lapsum. *ibid.* tam pro statu innocentie, quam naturæ lapsæ ad rectè agendum necessariam putant Thomistæ gratiam ab intrinseco efficacem. d. 4. p. 15. n. 12: æquilibrium libertatis pro statu naturæ lapsæ admittens sentit cum Pelagianis. d. 4. p. 70. n. 5. ac negat peccatum originale. *ibid.* à Berti, & Augustinianis non docetur, quod interiori gratiæ in statu naturæ lapsæ nunquam resistatur eo sensu, quo idem docetur à Jansenio. d. 4. p. 89. n. 1. & seq.

Necessitas: Jansenius admittit, quod sola necessitas coactionis adimat libertatem. d. 4. p. 33. n. 2. Jansenius vi primæ propositionis ait, inductam fuisse per peccatum Adami necessitatem peccandi, & e contra per gratiam Christi necessitatem bonè operandi. d. 4. p. 43. n. 2. Berti cum Jansenio non admittit solam indeliberatam delectationem, & necessitatem antecedentem, quæ sine deliberatione voluntatis est. d. 4. p. 67. n. 1. & 2. idem cum Berti judi-

judicat Vasquez. d. 4. p. 68. n. 2. Bellarminus. d. 4. p. 68. n. 3. Thomista. d. 4. pag. 68. n. 4. voluntas non ex electione, sed ex necessitate appetit finem ultimum. d. 4. p. 73. n. 6. ex electione autem, & libertate indifferentiae fertur in media. d. 4. p. 73. n. 7. Berti ait, non sufficere ad merendum, vel demerendum libertatem à necessitate. d. 4. p. 94. n. 1. & seq. denegatur in libris Berti delectatio illa gradibus superior, quae ita sit invincibilis, & necessitatem inferens, ut sub illa voluntas à sola coactione sit libera. d. 4. p. 111. n. 1. tot. §. I. Berti cum Thomistis in delectatione victrice agnoscit necessitatem non antecedentem, sed consequentem. d. 4. p. 123. n. 5. & seq. Bellelli nullibi docuit, delectationem victricem, seu gratiam efficacem inferre libero arbitrio necessitatem antecedentem. d. 4. p. 157. n. 1. tot. §. I. Bajus docet sublatam esse libertatem à necessitate: refutatur ab Augustinianis. d. 6. p. 35. n. 1. 2. & 3. Bellelli propugnat libertatem à necessitate esse necessariam ad meritum, & demeritum. d. 4. p. 161. n. 1. & seq. ac d. 4. p. 186. n. 4. & seq. Anonymus ex systemate Bellelli necessitatem exsculpere conatur. d. 4. p. 166. n. 3. & seq. Anonymus vult probare, Bellellium in sensu Jansenii explicare necessitatem absolutam, & conditionatam, antecedentem, & consequentem. d. 4. p. 179. n. 1. & seq. ac d. 4. p. 181. n. 1. & seq. Anonymus ait, Bellellium non bene explicare necessitatem consequentiae. d. 4. p. 180. n. 6. ac d. 4. p. 183. n. 6. Anonymus necessitatem actus secundi à Bellellio explicatam tanquam novitatem haereticam arguit. d. 4. p. 180. n. 8. ac d. 4. p. 184. n. 7.

Norissus: ejus propositiones non tantum ab omni censura sunt immunes, sed etiam à Pontificibus multum laudatae. d. 4. p. 48. n. 10. Berti sententia, quod gratia modo sit efficax, modo inefficax, & habeat gradus suos, non est Janseniana, sed ex S. Augustino, Norisso, & Macedo exscripta. d. 4. pag. 18. n. 16. 17. & 18. quod justis semper habeant gratiam sufficientem servandi praecepta, non autem semper efficacem, docet Norissus. d. 4. p. 46. n. 8. Augustinianos, & Thomistas admittere gratiam sufficientem ab efficaci distinctam, probatur ex Norisso, & Macedo. d. 4. p. 50. n. 1. & 2. Norissi doctrina, quod gratia efficax sit reponenda in delectatione victrice, quae superat minores gradus concupiscentiae, catholica est, non Janseniana. d. 4. p. 20. n. 1. & 2. quod Berti sententia, quae negat esse in homine lapso potentiam proximè expeditam sine gratia efficace ad opus supernaturale, non sit Jansenii erroris obnoxia, probatur ex Norisso. d. 4. pag. 16. n. 9. & 10. Norissus docet cum Catholicis, Christum pro omnibus esse mortuum, pro omnibus omnino hominibus instituisse Sacramenta, ac remedia preparasse: remedia tamen & gratias preparatas non omnibus actu applicari. d. 4. p. 56. n. 1. & seq. ac d. 4. pag. 65. n. 15. b.

O.

Obcæcatus: vid. *excæcatus*.

Obedientia: Bajus docet, hominem justificari sine gratia per solam obedientiam mandatorum: longè aliter scribunt Augustiniani. d. 6. p. 39. n. 1. 2. & 3.

Oculus: Bellelli non malè utitur in explicatione gratiae comparatione oculorum. d. 4. p. 170. n. 1. & seq.

Opus: quod Berti sententia, quae negat esse in homine lapso potentiam proximè expeditam sine gratia efficace ad opus supernaturale, non sit obnoxia errori Jansenii, probatur auctoritate Doctorum. d. 4. p. 26. n. 9. & seq. Adamus, & Angeli in statu naturae integræ poterant cum sola gratia actuali sine efficace opus supernaturale exercere. d. 4. p. 26. n. 9. & seq. non autem post lapsum. *ibid.* Bajus negat ad opera bona requiri gratiam habitualement: sed putat, opera bona esse meritoria ex natura sua sine liberali Dei promissione: contrarium docent Augustiniani. d. 6. p. 37. n. 1. 2. & 3. Bajus docet, omne opus bonum mereri gratiam sanctificantem. d. 6. p. 39. n. 1. 2. & 3. refutatur ab Augustinianis. *ibid.*

Originalis: æquilibrium libertatis pro statu naturæ lapsæ admittens sentit cum Pelagianis. d. 4. p. 70. n. 5. ac negat peccatum originale. *ibid.*

Oro: secundum Bellellium omnes habent gratiam orandi pro gratia sufficiente. d. 4. p. 160. n. 2. & seq.

P.

Parvulus: etiam parvulis in utero matris non decedentibus preparantur sufficientia salutis remedia, sed preparata justo Dei judicio non applicantur. d. 4. p. 57. n. 3. & 4. ac d. 4. pag. 62. n. 11. & seq. Christum etiam pro parvulis esse mortuum, probatur. d. 4. p. 103. n. 1. & seq.

Peccator: Jansenii prima propositio ait, aliqua Dei praecepta esse impossibilia hominibus

(Q)

nibus iustis. Catholici ajunt, nec ulli peccatorum esse aliqua præcepta impossibilia. d. 4. p. 42. n. 1. Bellelli docet, gratiam sufficientem omnibus esse præparatam hominibus, etiam infidelibus, & peccatoribus. d. 4. p. 159. n. 1. 2. & 3. an Bellelli docuerit, opera peccatoris ex defectu Charitatis esse peccata? d. 5. p. 18. n. 6. & 7. vid. *peccatum* vel *Reprobis*.

Peccatum: omnia peccata proveniunt ex mala cupiditate, & delectatione. d. 4. pag. 16. n. 14. Jansenius vi primæ propositionis ait, inductam fuisse per peccatum Adami necessitatem peccandi, & contra per gratiam Christi necessitatem bene operandi. d. 4. p. 43. n. 2. æquilibrium libertatis pro statu naturæ lapsæ admittens sentit cum Pelagianis. d. 4. p. 70. n. 5. ac negat peccatum originale. *ibid.* Berti sententia comprobatur, quod non sit necessaria ad imputationem peccati præsens & actualis divinæ gratiæ inspiratio. d. 4. p. 126. n. 7. & 8. an Bellelli docuerit, omnia opera peccatoris esse peccata ex defectu charitatis. d. 5. p. 18. n. 6. & 7. de libero arbitrio hominis post lapsum docuit Bajus tredecim propositiones, in quibus evertit liberum arbitrium, dicit omnia opera peccatoris esse peccata, si sine charitate fiant, quia proveniunt ex cupiditate noxia: ac quomodo Augustiniani hos errores declinent? d. 6. p. 33. n. 1. 2. & 3. Bajus docet hominem peccare in iis, quæ vitare non potest. d. 6. p. 35. n. 1. 2. & 3. idem docet, pravos concupiscentiæ motus etiam indeliberatos esse peccata. *ibid.* Bajus negat, dari peccatum veniale: quid de peccato originali sentiat? putat B. Virginem illud imò & actualia peccata contraxisse. d. 6. p. 41. n. 1. 2. & 3. Bajus negat, peccatum causare maculam, & reatum. d. 6. p. 43. n. 1. 2. & 3. negat charitatem perfectam conjunctam etiam cum voto Sacramenti delere peccata. *ibid.* refutatur. *ibid.*

Pecco: vid. *peccatum*.

Pelagianus: æquilibrium libertatis pro statu naturæ lapsæ admittens sentit cum Pelagianis, ac negat peccatum originale. d. 4. p. 70. n. 5.

Petavius Dionysius: Berti definitio gratiæ, quod sit *illustratio mentis*, & *inspiratio S. Dilectionis*, purgatur ab errore Jansenii demonstrando, eam aperte desumi ex S. Augustino, & Petavio. d. 4. p. 10. n. 1. 2. 3. 4. & 5.

Petrus à Soto docet cum Catholicis, Christum pro omnibus esse mortuum, ac omnibus præparasse remedia salutis, sed præparata non omnibus actu applicari. d. 4. p. 61. n. 2. & seq.

Penitentia: damnantur propositiones Quesnellii prolatae de penitentia. d. 6. p. 63. n. 1. 2. & 3.

Potentia: omnis gratia etiam parva, & sufficiens excitat quidem, ac movet voluntatem, non tamen semper efficit illum effectum, cujus producendi veram habet potentiam. d. 4. p. 89. n. 2. an sit Jansenianum, dicere, gratiam sufficientem non dare potentiam proximè expeditam operandi effectum? d. 4. p. 92. n. 6. Augustiniani agnoscunt cum gratia efficace seu delectatione victrice veram diffidenti potentiam. d. 4. p. 96. n. 6. ac d. 4. p. 99. n. 1. & seq.

Præceptum: Jansenii prima propositio ait, aliqua Dei præcepta esse impossibilia hominibus iustis: Catholici ajunt, nec ulli peccatorum esse aliqua præcepta impossibilia. d. 4. p. 42. n. 1. Jansenianum non est, dicere, justos habere, gratiam sufficientem servandi præcepta, sed non semper efficacem. *ibid.* quomodo præcepta possint servari ab homine, cum impleri nequeant sine gratia? d. 4. p. 44. n. 4. an iis præcepta sint observatu impossibilia, quibus negatur gratia sufficiens? d. 4. p. 45. n. 5. quod justis semper habeant gratiam sufficientem servandi præcepta, non autem semper efficacem docet Norisius. d. 4. p. 46. n. 8. tenentque Thomistæ. d. 4. p. 47. n. 9. solvuntur objectiones Anonymi, quibus intendit probare, ex Berti sententia sequi impossibilitatem servandi omnia præcepta. d. 4. p. 85. n. 1. & seq. §. IX. decipitur, quisquis ait, Berti existimare, aliqua præcepta esse iustis impossibilia. d. 4. pag. 114. n. 1. tot. §. III. imò non iustis tantum, sed etiam cullibet fidei, ac impio præcepta sunt possibilia. *ibid.* Bajus docet, hominem justificari per solam obedientiam præceptorum sine gratia; aliter sentiunt Augustiniani. d. 6. p. 39. n. 1. 2. & 3.

Prædeterminatio: Bellelli in sententia de Prædeterminatione Thomistas non afficit injuria. d. 4. p. 185. n. 2.

Præparo: etiam parvulis in utero materno decedentibus præparantur sufficientia salutis remedia, sed præparata iusto Dei iudicio non applicantur. d. 4. p. 57. n. 3. & 4. ac d. 4. p. 62. n. 1. & seq. Jansenii propositio quinta damnata est, quia negat, pro reprobis à Christo sufficientia remedia esse præparata: Berti contra docet eorum Catholicis Christum pro omnibus esse mortuum, ac pro omnibus sufficientia remedia præparasse, sed præparata non semper actu applicari. d. 4. p. 56. n. 1. & seq. Catholici Doctores omnes conveniunt in hoc, quod omnibus

bus omnino hominibus gratia sufficiens sit preparata: dissident verò in hoc, an omnibus hominibus dentur, & applicentur actu remedia sufficientia? d. 4. p. 60. n. 8. & 9. prius est dogma fidei, alterum placitum Scholarum. d. 4. p. 63. n. 14.

Prævenio: non est Jansenianum, dicere, gratia præveniens consistit in delectatione indeliberata. d. 4. p. 77. n. 4.

Promissio: Bajus docet, ad opera bona non requiri gratiam habitualement, ait, opera bona esse meritoria ex natura sua, & non ex liberali Dei promissione: contrarium docent Augustiniani. d. 6. p. 37. n. 1. 2. & 3.

Q.

Quesnellus: Bellelli non incidit in errores Quesnellii. d. 5. p. 13. n. 1. & seq. examinantur propositiones Quesnellii de gratia data, & oppugnantur. d. 6. pag. 50. n. 1. 2. & 3. similiter fit propositionibus agentibus de fide. d. 6. p. 53. n. 1. 2. & 3. de voluntate salvandi omnes: ac asserentibus, Christum pro omnibus non esse mortuum. d. 6. p. 54. n. 1. 2. & 3. examinantur ipsius propositiones agentes de gratia Adamo, & Angelis in statu naturæ integræ concessa. d. 6. p. 56. n. 1. 2. & 3. quid Quesnellius sentiat de viribus liberi arbitrii hominis post lapsum? d. 6. p. 58. n. 1. 2. & 3. enarrantur, & rejiciuntur propositiones Quesnellii de charitate, & cupiditate. d. 6. p. 60. n. 1. 2. & 3. de timore. d. 6. p. 62. n. 1. 2. & 3. de Dispensatione, Ecclesia, Lectione Scripturarum, poenitentia, excommunicatione, & juramento. d. 6. p. 63. n. 1. 2. & 3.

R.

Ratio: quale requiratur iudicium rationis ad libertatem? d. 4. p. 36. n. 8.

Reginaldus: Propositio hæc Berti: gratia efficax est victrix delectatio, sive charitas, quæ superat contrariam cupiditatem: non ex Jansenio, sed S. Augustino est desumpta. d. 4. p. 12. n. 6. & seq. idem sentit Reginaldus. d. 4. p. 14. n. 11.

Regula libertatem conciliandi cum gratia. d. 4. p. 39. n. 9.

Remedium: vid. gratia vel parvulus.

Reprobis: Jansenii propositio quinta damnata est, quia asserbat, Christum pro reprobis, & iis, qui eternam salutem non consequuntur, non esse mortuum, à Christo pro omnibus reprobis sufficientia remedia non esse preparata. d. 4. p. 56. n. 1. Berti contra docet cum Catholicis, Christum pro omnibus omnino hominibus esse mortuum, ac sufficientia remedia præparasse: remedia tamen & gra-

tias preparatas non omnibus actu applicari. d. 4. p. 56. n. 1. & seq. ac d. 4. p. 54. n. 7. an Christus dicatur mortuus pro reprobis, quia eis temporalia dona promeruit? d. 4. p. 105. n. 5. & 6. in quo sensu Christus pro reprobis sit mortuus? d. 4. p. 106. n. 7. & 8.

Rolliers docet cum Catholicis, Christum pro omnibus esse mortuum, pro omnibus omnino hominibus instituisse Sacramenta, ac remedia præparasse: remedia tamen & gratias preparatas non omnibus actu applicari. d. 4. p. 63. n. 14.

S.

Sacramentum: Jansenii propositio quinta damnata est, quia negabat, Christum pro omnibus omnino hominibus instituisse Sacramenta: Contrarium docet Berti cum Theologis Catholicis. d. 4. p. 56. n. 1. & seq. quos errores Bajus docuerit circa virtutem Sacramentorum? d. 6. p. 43. n. 1. 2. & 3.

Sacrificium: Bajus dicit, Sacrificium Missæ ea ratione esse Sacrificium, qua Sacrificium vocantur aliæ virtutes. d. 6. p. 43. n. 1. 2. & 3.

Salvator: in quo sensu Christus dicatur Salvator omnium hominum? d. 4. p. 56. n. 1. & seq.

Salvo: Berti cum Doctoribus Catholicis contra Jansenium invictè propugnat, dari in Deo voluntatem generalem salvandi omnes homines. d. 4. p. 56. n. 1. & seq. quomodo Jansenius, & quomodo Augustiniani explicent in Deo voluntatem antecedentem, & consequentem salvandi omnes homines? d. 4. p. 56. n. 1. ac d. 4. p. 106. n. 7. & 8. examinantur propositiones Quesnellii agentes de voluntate salvandi omnes. d. 6. p. 54. n. 1. 2. & 3.

Salus: vid. gratia vel parvulus.

Salvus: qualiter Deus velit, omnes homines salvos fieri? d. 4. p. 106. n. 7. & 8. hanc voluntatem in Deo esse, apertè docet Bellelli. d. 4. p. 163. n. 1. & seq.

Sanctus necessario amat Deum, & tamen non patitur coactionem. d. 4. pag. 36. n. 8.

Schola: Catholici Doctores omnes conveniunt, quod omnibus omnino hominibus gratia sufficiens sit preparata: dissident verò in hoc, an omnibus hominibus dentur, & applicentur actu remedia sufficientia? d. 4. p. 60. n. 8. & 9. prius est dogma fidei, alterum placitum Scholarum. d. 4. p. 63. n. 14.

Scriptura: damnantur propositiones Quesnellii prolatae de lectione Scripturarum. d. 6. p. 63. n. 1. 2. & 3.

Semipelagianus: dici potest sine timore censuræ, Semipelagianos probabiliter admis-

lisse gratiam internam ad initium fidei. d. 4. p. 99. n. 1. & seq.

A Soto Petrus docet cum Catholicis, Christum pro omnibus esse mortuum, pro omnibus omnino hominibus instituisse Sacramenta, ac remedia præparasse: remedia tamen, & gratias præparatas non omnibus actu applicari. d. 4. p. 61. n. 9.

Sufficiens: vid. *gratia*.

Supernaturalis: quod Berti sententia, quæ negat esse in homine lapsa potentiam proximè expeditam sine gratia efficaci ad opus supernaturale, non sit obnoxia errori Jansenii, probatur ex Norisio. d. 4. p. 26. n. 9. & 10. Macedo. d. 4. p. 28. n. 11. Bellarmino. d. 4. p. 29. n. 12. Didaco Alvarez. d. 4. p. 29. n. 13. Adamus, & Angeli in statu naturæ integræ poterant cum sola gratia actuali sine efficace opus supernaturale exercere. d. 4. p. 26. n. 9. & seq. non autem post lapsum. *ibid.*

T.

S. Thomas: Innocentius XII. prohibuit, ne S. S. Augustini, & Thomæ Discipuli Jansenistarum nomine traducantur. d. 4. præf. p. 4. n. II. Berti & Bellelli doctrina, quod gratia efficax sit reponenda in delectatione victrice, quæ superat minores gradus concupiscentiæ, Catholica est, non Janseniana. d. 4. p. 20. n. 1. cui doctrinæ favet S. Thomas. d. 4. p. 23. n. 6. & 7. Berti ostendit, doctrinam suam de libertate esse desumptam ex S. Thoma. d. 4. p. 36. n. 8. quomodo S. Thomas explicet libertatem? *ibid.* Joannes à S. Thoma docet cum Catholicis, Christum pro omnibus omnino hominibus esse mortuum, ac remedia sufficientia præparasse, ea tamen præparata non omnibus actu applicari. d. 4. p. 60. n. 7.

Thomista: tam pro statu innocentiae, quam naturæ lapsæ ad recte agendum necessariam putant Thomistæ gratiam ab intrinseco efficacem. d. 4. p. 15. n. 12. S. Angelis datam esse gratiam efficacem, omnes fatentur Thomistæ. *ibid.* Thomistæ constituunt gratiam efficacem in victrice delectatione. *ibid.* gratia sufficiens est efficax respectu actuum, ad quos datur juxta Congruistas, & Thomistas. d. 4. p. 51. n. 5. & 6. Thomistæ & Augustiniani conveniunt in explicandis gradibus gratiæ. d. 4. p. 54. n. 11. quomodo à prima Jansenii propositione distent Augustiniani, & Thomistæ, qui dicunt, auxilia sufficientia non dari singulis, ac ad potentiam proximè expeditam requiri gratiam efficacem? d. 4. p. 44. n. 3. quod iusti semper ha-

beant gratiam sufficientem servandi præcepta, non autem semper efficacem, docet Norisius. d. 4. p. 46. n. 8. tenentque Thomistæ. d. 4. p. 47. n. 9. Augustinianos & Thomistas admittere gratiam sufficientem ab efficace distinctam, probatur ex Norisio, & Macedo. d. 4. p. 50. n. 1. & 2. Jansenius gratiam sufficientem in sensu Molinistarum, & Thomistarum rejicit tanquam inutilem, & perniciosam. d. 4. p. 50. n. 3. quomodo in sententia de gratia sufficiente, & efficace Augustiniani & Thomistæ differant à Jansenio? d. 4. p. 52. n. 7. & seq. Augustiniani in explicanda gratia efficace & sufficiente conveniunt cum Thomistis. d. 4. p. 52. n. 8. Berti cum Jansenio non admittit solam indeliberatam delectationem, & necessitatem antecedentem, quæ sine deliberatione voluntatis est. d. 4. p. 67. n. 1. & 2. idem cum Berti judicant Thomistæ. d. 4. p. 68. n. 4. Berti cum Thomistis in delectatione victrice agnoscit necessitatem non antecedentem, sed consequentem. d. 4. p. 123. n. 5. & seq. Bellelli in sententia de prædeterminatione physica Thomistas non afficit injuria. d. 4. p. 185. n. 2.

Timor: Bellelli non docuit, timorem servilem esse vitiosum. d. 5. p. 19. n. 8. propositiones Quesnellii de timore examinantur, & refutantur. d. 6. p. 62. n. 1. 2. & 3.

Tournelius: an & in quo sensu Berti neget gratiam dari sufficientem? d. 4. p. 29. n. 14. quod id non faciat in sensu Jansenii, probatur ex Tournelio. d. 4. p. 10. n. 15.

Tridentinum: in quo sensu dicat: *Deus neminem deserit, nisi ipse prius deseratur*? d. 4. p. 42. ante n. 1. an Tridentinum. *sess. 6. cap. 5. & can. 8.* loquatur de gratia sufficiente vel efficace? d. 4. p. 178. n. 7.

U.

Vasquez: Propositio hæc Berti: *gratia efficax est victrix delectatio, sive caritas, quæ superat contrariam cupiditatem*: non ex Jansenio, sed S. Augustino est desumpta. d. 4. p. 12. n. 6. & seq. idem sentiunt Congruistæ cum Vasquesio. d. 4. p. 13. n. 8. Vasquez docet cum Catholicis, Christum pro omnibus esse mortuum, pro omnibus omnino hominibus instituisse Sacramenta, ac remedia præparasse, remedia tamen, & gratias præparatas non omnibus actu applicari. d. 4. p. 62. n. 11. Vasquez ab Anonymi calumnia purgatur. *ibid.* Berti cum Jansenio non admittit solam indeliberatam delectationem, & necessitatem antecedentem, quæ sine deliberatione voluntatis est. d. 4. p. 67. n. 1. & 2.

INDEX.

& 2. idem cum Berti judicat Vasquez. d. 4. p. 68. n. 2. æquilibrium libertatis tanquam figmentum rejicitur à Bellarmino, Vasquez, & centum Episcopis Galliarum in acceptatione Constitutionis *Unigenitus*. d. 4. p. 70. n. 5.

Victrix: vid. *Delectatio*.

Virtus: Bajus dicit, Sacrificium Missæ earatione esse Sacrificium quâ sacrificium dicuntur aliæ virtutes. d. 6. p. 43. n. 1. 2. & 3.

Unigenitus: æquilibrium libertatis tanquam figmentum rejicitur à Bellarmino, Vasquez, & Centum Episcopis Galliarum in acceptatione Constitutionis *Unigenitus*. d. 4. p. 70. n. 5.

Voluntarius: vid. *voluntas*.

Voluntas: an voluntas bonum necessario amet? d. 4. pag. 36. n. 8. Jansenius confundit ea, quæ sunt voluntaria, & quæ libera: seu ea, quæ sunt voluntatis, cum iis, quæ pertinent ad arbitrii libertatem. d. 4. pag. 36. n. 8. stante gratia efficace consentiet voluntas, quin tollatur libertas arbitrii. d. 4. pag. 53. n. 9. 12. & 13. voluntas non ex electione, sed ex necessitate appetit finem ultimum. d. 4. p. 73. n. 6. ex electione autem, & libertate indifferentiæ fertur in media. d. 4. p. 73. n. 7. Berti cum Doctoribus Catholicis docet contra Jansenium, Christum pro omnibus esse mortuum, ac habere voluntatem generalem salvandi omnes. d. 4. p. 56. n. 1. & seq. Berti cum Jansenio non admittit solam indeliberatam delectationem & necessitatem antecedentem, quæ sine deliberatione voluntatis est. d. 4. p. 67. n. 1. & 2. idem cum Berti judicat Vasquez. d. 4. p. 68. n. 2. Bellarminus. d. 4. p. 68. n.

3. Thomistæ. d. 4. p. 68. n. 4. in quo sensu verum sit, & in quo Jansenianum, *voluntatem trahi delectatione*? d. 4. p. 76. n. 1. omnis gratia etiam parva, & sufficiens excitat quidem, ac movet voluntatem, non tamen semper efficit illum effectum, cujus producendi veram confert potentiam. d. 4. pag. 89. n. 2. quomodo Jansenius, & quomodo Augustiniani explicent in Deo voluntatem antecedentem, & consequentem salvandi omnes homines? d. 4. p. 56. n. 1. ac d. 4. p. 106. n. 7. & 8. denegatur in libris Berti delectatio illa gradibus superior, quæ ita sit invincibilis, & necessitatem inferens, ut sub illa voluntas à sola coactione sit libera. d. 4. p. 111. n. 1. tot. §. I. ostendit Berti, ad voluntatem antecedentem Dei salvandi omnes homines non pertinere dare omnibus remedia, & gratias sufficientes, sed præparare. d. 4. p. 147. n. 2. & seq. Bellessi aperte docet in Deo esse voluntatem salvandi omnes. d. 4. p. 162. n. 1. & seq. examinantur propositiones Quesnellii agentes de voluntate Dei salvandi omnes, ac negantes, Christum pro omnibus esse mortuum. d. 6. p. 54. n. 1. 2. & 3.

Z.

Zumel Franciscus docet cum Catholicis omnibus, Christum pro omnibus esse mortuum, pro omnibus omnino hominibus justituisse Sacramenta, ac remedia præparasse: remedia tamen & gratias præparatas non omnibus actu applicari. d. 4. p. 60. n. 6.

FINIS TOTIUS OPERIS.

Omnia ad Majorem Dei, Deiparæque Virginis Mariæ Honorem,
& Gloriam.

